

י"ב בשבט תשפ"ה
10 בפברואר 2025
סימוכין: 2025-0103-129

**דו"ח משיבה מספר 2 של הוועדה לקידום מעמד הילד
בשיתוף ישיבה מס' 1 של הוועדה לקידום נוער
שהתקיימה ביום שני, כ"ז בטבת תשפ"ה (27.01.2025)**

השתתפו:	מר דור יצחק לוי	חבר הנהלה, יו"ר הוועדה לקידום מעמד הילד והוועדה לקידום נוער
	מר אדיר שורץ	סגן ראש העיר (חבר ועדה לקידום נוער)
	גב' לורה ורטון	חברת הנהלה (חברת ועדה לקידום נוער)
	מר דוד לוי	יו"ר רווחה במינהל קהילתי גנים ודירקטור בעמותת "מאירים" (חבר ועדה לקידום מעמד הילד)
	גב' סהר תמה נבון	יו"ר מועצת התלמידים (חבר ועדה לקידום מעמד הילד)
	גב' שירה בן ישראל	מנהלת בית ספר "נווה עציון" נציגת ביה"ס יסודי (חברת ועדה לקידום מעמד הילד)
לא השתתפו:	מר חיים מאיר כהן בן	סגן ראש העיר (חבר ועדה לקידום נוער)
	מר יוסף חביליו	סגן ראש העיר (חבר ועדה לקידום נוער)
	גב' חגית משה	סגנית ראש העיר (חברת ועדה לקידום נוער)
	מר שמעון ישראל קלרמן	סגן ראש העיר (חבר ועדה לקידום מעמד הילד)
	מר אלחנן מנחם גרוסבויס	משנה לראש העיר (חבר ועדה לקידום נוער)
	מר יצחק מאיר בריס	משנה לראש העיר (חבר ועדה לקידום נוער)
	מר משה יעקב גורא	חבר הנהלה (חבר ועדה לקידום נוער)
	מר אהרון דוד בלומנשטוק	חבר הנהלה (חבר ועדה לקידום נוער)
	מר צביקה אסולין	חבר הנהלה (חבר ועדה לקידום נוער)
	מר אריאל יקותיאל גולן	חבר הנהלה (חבר ועדה לקידום נוער)
	מר חיים אפשטיין	חבר הנהלה (חבר ועדה לקידום נוער)
	מר יוסף חיים מועלם	חבר הנהלה (חבר ועדה לקידום מעמד הילד)
	מר יונתן פלג פולק	חבר הנהלה (חבר ועדה לקידום מעמד הילד)
	גב' מרים סלע	חברת הנהלה (חברת ועדה לקידום מעמד הילד)
	מר אריק וירצבורג	ראש מנח"י (חבר ועדה לקידום מעמד הילד)
	גב' יעל גבאי	מנהלת אגף רווחה (חברת ועדה לקידום מעמד הילד)
	מר אריק קפלן	יו"ר ועד הורים עירוני (חבר ועדה לקידום מעמד הילד)

נכחו :

מר אריה יצחק קינג

מר יהודה פרוידיגר

עו"ד דן בן טל

גב' סימה שהינו

מר אור משה שרון

מר נדב קניאל

גב' ציפי זוסמן

גב' מיקול ניצא

עו"ד שמואל טביב

גב' תהילה לוין

מר יוסף בר-דוד

מר רן יהושוע

מר אוהד עזרן

מר שרון נידם

גב' שמחון מרים

גב' יעל לבון

מר ראובן פודולסקי

גב' אורי שדה

מר רוס יוגב

סגן ראש העיר

חבר הנהלה

נציג היועץ המשפטי

מנהלת תחום מעונות יום

מנהל מחלקה בכיר לפרויקטים ונוער

מנהל מחלקת מדיה, קידום נוער

ממונה על חטיבה לקידום נוער וצעירים

חברת הנהלה ארגון ההורים בירושלים

הסתדרות המורים

רכזת אזור ירושלים – בני עקיבא

מנכ"ל ילוקחים אחריות משנים מציאות'

מנכ"ל ילתת פה'

יו"ר הפורום למוגנות ילדים ברשת

יו"ר שכונת מלחה

חברת ועדה אשת חינוך וקולנוע

אחראית מדיה קידום נוער

חבר בהסתדרות המורים שע"י אגודת ישראל

מנחה מועצת הנוער העירונית

נציג ארגון סח"י ארמון הנציב

מזכירה : ברכה כהן

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים:

1. דברי פתיחה - מר דור יצחק לוי, חבר הנהלה ויו"ר הוועדה

מר דור יצחק לוי, חבר הנהלה ויו"ר הוועדה, פתח את הישיבה וברך את הנוכחים.

מר לוי נתן סקירה קצרה על הנושאים שהועלו בישיבה הקודמת, על המעטפת המקצועית הניתנת לבני נוער בשעות אחר הצהריים על ידי אנשי מקצוע, ועל הנושאים שידוּברו בוועדה הנוכחית.

2. סקירת תחום מוגנות ברשת - מר אוהד עזרן, יו"ר הפורום למוגנות ילדים ברשת

מר עזרן נתן סקירה קצרה בנוגע למוגנות ילדים ברשת, והרחיב על נושא הפגיעות כתוצאה מכך.

בנוסף עמד על תחום המוגנות ברשת שלדעתו נמצא במצב חירום לאומי, והציע פתרונות מסוימים לנושאים הנ"ל, כגון: דחיית הגיל לקבלת טלפון אישי, עידוד בקמפיינים, תמריץ לבתי ספר על ידי תקציבים דרך גפ"ן ועוד.

עוד הסביר על האפשרות להנחיל לילדים שגדלים בדור דיגיטלי את ההבדל בין שהייה חיובית מול מחשב לעומת שהייה שלילית.

3. הצגת התופעה בקרב תלמידי בתי ספר יסודיים - גב' שירה בן ישראל, מנהלת ביי"ס יסודי "נווה עציון"

גב' בן ישראל העלתה את נושא החשיפה של ילדים קטינים לנושאים בתחומים נרחבים שלא תואמים את הגיל, כגון: זוועות ה-7 לאוקטובר, מיניות, אתרי הכרויות ועוד.

גב' בן ישראל הסבירה על המאמצים לבלום את התופעה ועל כך שאין להם שליטה מספקת מטעמים שונים. בנוסף ציינה את הגפ"ן – תכנית לתמיכה כלכלית לבתי ספר ממשרד החינוך, ועל תקציבים מועטים שניתנים להם וקראה לעזרה בנושא הנ"ל.

4. סקירה על המענים לנוער נושר בשכונות - גב' ציפי זוסמן מנהלת מחלקת קידום נוער

גב' זוסמן הציגה את פעילות המחלקה בקרב בני הנוער ועל המבנה הארגוני שלה. כ-270 עובדים הנותנים מענה בשכונות לכ-6000 מקבלי שרות בשנה, בעשרות מועדוניות שפרוסות ברחבי העיר, בבתי הספר וכו'.

בנוסף ציינה את תוכנית הילה, תכנית להשלמת 12 שנות לימוד ובגרויות, ואת מחלקת מקב"ץ שעוסקת בשלושה תחומים: הכשרות מקצועיות, תעסוקה וסיוע משפטי אשר פועלים תחתם בנתינת מענים לנוער נושר.

5. מענים למוגנות ברשת - מר רן יהושע, מנכ"ל "לתת פה"

מר יהושע הציג את העמותה ואת פעילותה בכל שכבות הגיל. מטרת העמותה מזעור היקף הפגיעות המיניות או גילויין בשלב מוקדם, יצירת תפיסה ערכית על מיניות וקשר בקרב נעורות ונערים, הגדלת יכולת ההתמודדות לאחר חשיפה וגילוי פגיעה והנגשת מוגנות בהתאמה תרבותית לאוכלוסיות מגוונות.

מר יהושע הוסיף והדגיש את עניין לקיחת אחריות של מבוגרים בנושא מוגנות ברשת אצל ילדים.

6. דיון

מר אור משה שרון - מנהל מחלקה בכיר לפרויקטים ונוער
מר שרון סיפר על פעילותם המתרכזת במינהלים קהילתיים, והסביר בהרחבה על דרכי הפעולה שלהם למניעה ברשת.

גב' יעל לבון - אחראית מדיה קידום נוער
גב' לבון סקרה את האפליקציות בהם משתמשים בני נוער ועל מעורבות המחלקה בנושא. המחלקה פועלת לאתר בני נוער במצב סיכון ברשת ולעזור להם על ידי בניית אתר ייעוץ שמאחוריו עובדים כ-15 אנשי צוות הנותנים מענים דרך סדנאות, בתי ספר והטמעת מערכת לניתור סיכונים ברשתות החברתיות.

מר יוסף בר דוד מנכ"ל "לוקחים אחריות משנים מציאות"
מר בר דוד דיבר על הצורך של המבוגרים בלקיחת אחריות. הדבר נעשה ע"י תהליך הוליסטי שבו לוקחים חלק הצוות החינוכי וההורים. הדרך להקנות להם את הכלים להתמודד היא על ידי שאלונים, ועד הורים, ערבי שיא וכו'.

7. סיכום - מר דור יצחק לוי, חבר הנהלה ויו"ר הוועדה

יו"ר הוועדה מר דור יצחק סיכם את הישיבה והודה למשתתפים על הדיון הפורה.

יו"ר הוועדה הציע לקדם תכנית חשיפה לנוער על המודעות של סכנות ברשת.

תמליל הישיבה מצ"ב והוא מהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

בברכה,

דור יצחק לוי
חבר הנהלה
יו"ר הוועדה לקידום מעמד הילד
והוועדה לקידום נוער

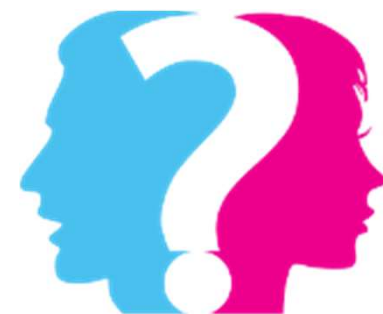

ישיבת קידום מעמד הילד מס' 2 בשיתוף ישיבת קידום נוער מס' 1

שימוש במדיה ככלי בעבודת קידום נוער

קצת על אתרים

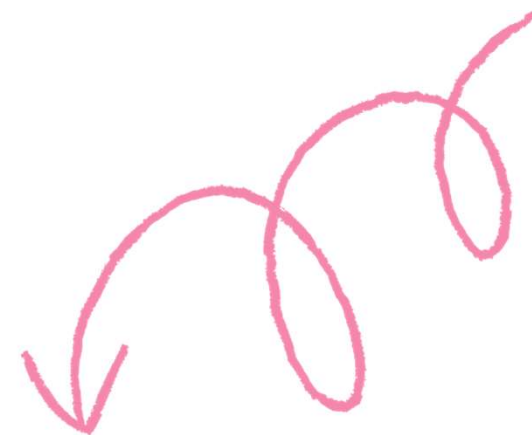

מענה ברשת ושארק אונליין

סדנאות

איתור ברשת

העצמה טכנולוגית

מה אנחנו עושים?

מענה ברשת

שארק אונליין

شارك أون لاين
November 18, 2024

للمزيد تواصلوا معنا من خلال رسائل الصفحة
أيام الأحد إلى الأربعاء
الساعة ٨-١١ مساءً
أجنا معكم

For more information contact us through page messages
Sundays to Wednesdays
8 - 11 pm
We are with you

Hide Translation · Rate this translation

افكار لصحة نفسية أفضل

افصل من التكنولوجيا

ادي مساحة لمشاارك

عبر عن نفسك بالكتابة

اطلب الدعم

افحص افكارك

ارتاح

© The Peaceful Llama

מענה ברשת
July 21, 2024

צ'אט אנונימי לבני נוער וצעירים - ללא עלות

לפעמים הכי לבד זה בין כולם

אנחנו שם איתכם, מבעד למסך

איתור

ברש

יצירת תוכן

איתור ברשת

מערכת איתור

חכמה

בוקר טוב,

רשימת דיווחים (3356) + הוסף דיווח חדש

הכל חדשים בטיפול סגורים

חפש ביוני...

רשימת דיווחים (3356) + הוסף דיווח חדש

הכל חדשים בטיפול סגורים

מספר דיווח	ביוני העשית	תאריך הדיווח	סטטוס	משל	שם	עיסוק	סיווג	עדיפות	מדינה
163926	real1236	25-11-2024 10:56	חדש	עבירות	סכסוך אישי	מספרים	מספרים	מספרים	מספרים
163910	gali nimni	25-11-2024 08:44	חדש	עבירות	סכסוך אישי	מספרים	מספרים	מספרים	מספרים
163868	shlompidompi	25-11-2024 04:14	חדש	עבירות	סכסוך אישי	מספרים	מספרים	מספרים	מספרים
158791	spa1245	25-11-2024 04:14	חדש	עבירות	סכסוך אישי	מספרים	מספרים	מספרים	מספרים
139104	adam.h1	25-11-2024 04:14	חדש	עבירות	סכסוך אישי	מספרים	מספרים	מספרים	מספרים
101157	zdgysdfdfj	25-11-2024 04:14	חדש	עבירות	סכסוך אישי	מספרים	מספרים	מספרים	מספרים
162128	mayan_aharon	25-11-2024 04:14	חדש	עבירות	סכסוך אישי	מספרים	מספרים	מספרים	מספרים
138850	eliezerberland	25-11-2024 04:14	חדש	עבירות	סכסוך אישי	מספרים	מספרים	מספרים	מספרים
163821	djdf7539	25-11-2024 02:02	חדש	עבירות	סכסוך אישי	מספרים	מספרים	מספרים	מספרים
162040	shurel_dahan21	25-11-2024 02:02	חדש	עבירות	סכסוך אישי	מספרים	מספרים	מספרים	מספרים
160221	yahel_shitrit1	25-11-2024 02:02	חדש	עבירות	סכסוך אישי	מספרים	מספרים	מספרים	מספרים
163309	avishay0306	25-11-2024 02:02	חדש	עבירות	סכסוך אישי	מספרים	מספרים	מספרים	מספרים

דף 1 מתוך 290 << >>

דיווחים

פרופילים

ניהול האשטגים

תודה

זה הזמן לשאלות, הערות

והארות

ועדה לקידום מעמד הילד והוועדה לקידום נוער

צריכת תוכן ברשת בקרוב ילדים ובני נוער

החטיבה לקידום נוער וצעירים

חזון

להוביל את מרחב העשייה הטיפולית-חינוכית בסביבתם הטבעית של בני נוער וצעירים במצבי סיכון, מצוקה וניתוק בירושלים, בהתאמה לצורכי השטח המשתנים של האוכלוסייה ומתוך תפיסה רגשית תרבות. שיפור רווחתם האישית ותפקודם של בני נוער וצעירים (13 - 26) על רצף של מצבי סיכון, מצוקה וניתוק, תוך מתן מענה טיפולי, חינוכי וסוציאלי רב-תחומי, על פי גישת היישוג ועבודה בסביבה הטבעית, לשם חיזוק תחושת השייכות, למימוש יכולות אישיות ולשילוב מיטבי בחברה.

קהל היעד

בני נוער וצעירים רווקים בגילאי 13 - 26 והוריהם, תושבי העיר ירושלים על כל מגזריה ואלה אשר מוקד חייהם המרכזי בירושלים, הנמצאים על רצף של מצבי סיכון, מצוקה וניתוק.

מטרות ויעדים

צמצום התנהגויות ומצבי סיכון בקרב בני נוער וצעירים ממגוון האוכלוסיות והמגזרים בירושלים. איתור ויצירת קשר עם בני נוער וצעירים במצבי סיכון, מצוקה וניתוק מכל המגזרים, בשכונות בבתי הספר, במרכזי הבילוי ובמרחב הוירטואלי. שילוב מיטבי של בני נוער וצעירים בחברה, תוך מימוש הפוטנציאל האישי ומתן הזדמנות ליצירת שינוי חיובי, לקראת עצמאות בתחומי חיים.

וקצת מספרים - כ- 6,000 מקבלי שירות. בחטיבה כ-270 עובדים

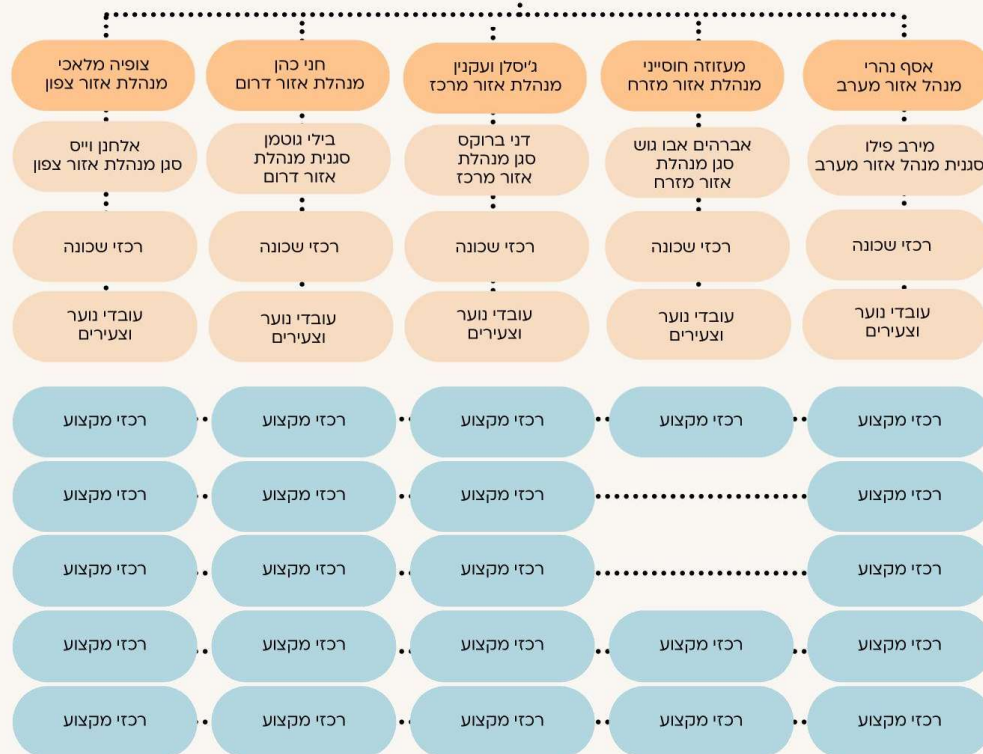

החטיבה לקידום נוער וצעירים מבנה ארגוני

ציפי זוסמן מנהלת החטיבה

ג'יסלן ועקנין מנהלת מחלקה בכירה לעבודה בשכונות

אלי אברהם מנהל מחלקה בכיר לפיתוח וידע מקצועי

אורלי כנען מנהלת מחלקה בכירה לטיפול משלים

רעות מרציאנו משה מנהלת תחום בכירה לטיפול בפרט

החטיבה לקידום נוער וצעירים תורת העבודה

הוועדה לקידום מעמד הילד בשיתוף הוועדה לקידום נוער – תמליל

מספר הוועדה: 2 ו-1

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: כ"ז בטבת תשפ"ה (27.1.2025)

מזכיר הוועדה בדיון:

שעת תחילת הוועדה: 16:00

שעות סיום הוועדה: 17:55

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יו"ר דור יצחק לוי:

טוב, ברוכים הבאים. שמח להיות פה אחרי הוועדה הקודמת שעסקנו בעיקר בממשקים בעצם בין גופים שעובדים, עובדים בשעות אחר הצהריים עם הנוער בעיר, היו פה גם נציגים שנותנים בעצם מענה עירוני מטעם העירייה, וגם גופים שהם חוץ עירוניים, אבל בעצם נותנים מענים לילדים ברחבי העיר, היו פה את נציגי כל תנועות הנוער, אני חושב שכל תנועות הנוער שלחו נציג לוועדה הקודמת, נציגי וועד הורים, כל מיני פרויקטים של מתנ"סים שהיו פה, שהציגו את עבודתם בוועדה הקודמת. שעיקר, עיקר מה שעסקנו בו בעצם זה הממשק בעצם מתוך תפיסה ואמונה שאם אנחנו מכירים מה קורה במרחב מכירים אחד את השני בפרצופים, את רכזי התנועות, מכירים את רכזי הארגונים, מכירים את האנשים בתוך העירייה, אז בעצם אנחנו יכולים לעטוף את הילד בצורה, בצורה רוחבית בצורה של 360 מעלות בשעות אחר הצהריים. ברגע שאנחנו מכירים את כל אנשי המקצוע שמתעסקים עם הילדים בשעות אחר הצהריים. בוועדה הזאתי פניתי אליכם, איתי פנה אליכם, לחברי הוועדה ושאל על מה רוצים לדבר, ואחד הנושאים שבאמת ראינו שעלה, זה צריכת תוכן ברשת בקרב ילדים ובני נוער, והבאנו ככה איזה סקירה רחבה, גם של מענים עירוניים, וגם של מענים שעובדים גם במרחב, גם במרחב העירוני, אבל הם לא דווקא תחת העירייה, וגם בעצם עובדים במרחב הארצי, זאת אומרת כל מיני תיכף אנחנו נראה בהמשך, עמותות שמתעסקות בנושא הזה, וייתנו לנו ככה סקירה ניכנס ככה יותר לעומק, וכמובן שיהיה זמן גם להגיב למי שירצה. אז אוהד הגיע?

דובר לא מזוהה:

הוא תיכף יגיע.

דור יצחק לוי:

אז נתחיל בסדר היום, נדלג על אוהד, ונתחיל בשירה, שהיא בעצם חברת וועדה, והיא מנהלת בית ספר בקריית יובל, והיא הזאתי שהראשונה שהציפה את הנושא, ואמרה שככה חשוב לדבר עליו, אז אני אשמח לשמוע מזווית של בית ספר יסודי, על הנושא הזה.

שירה בן ישראל:

אז ככה, אני בבית ספר שלנו יש 230 תלמידים, כיתות א' עד ו', בנים ובנות. הסיפור הזה של מוגנות ברשת, מעסיק מהיום שנכנסתי, אני 8 שנים מנהלת, אין לו פתרון, משהו מידי שאפשר לעשות הוא רק מחמיר עם השנים. החמיר מאוד מאוד מאז המלחמה, שכל הסיפור הזה של הסרטונים שעברו בטלגרם ולא הייתה שום בקרה עליהם, בעצם נחשפו לזוועות, וזה, (לא ברור) אותו גם הורים שלא נתנו לילדים שלהם לצפות, יכל להגיע דרך חברים מהכיתה. אחד הנקודות שאנחנו מדברים עליהם זה, בבית ספר יכולה להיות שליטה כלשהי, כמו איסוף פלאפונים, או אמנת הורים, אבל אין לנו שום שליטה על מה שקורה בבית, ואין לנו שום שליטה על הטלפונים שהילדים נושאים איתם. אחד הגופים שאנחנו בזמנו עבדנו איתם, וערן תיכף יספר לנו על, "לתת פה", אבל זה משהו שיכולנו לגשת להורים ולהסביר להם את חומרת העניין. הורה לא מבין במה הילד שלו מסתובב, מה הוא רואה,

למה הוא חשוף, הם חושבים שאם הם בדקו עליהם קצת באתרים האחרונים, אז הכול בסדר. הם חושבים שאם הם בדקו להם קצת באתרים האחרונים, אז הכול בסדר, הם בעצמם לא מבינים הרבה פעמים את ה - , מה שטמון בכלל ברשת, במקומות כמו הטלגרם והטיקטוק. אנחנו ניסינו אתן שלוש דוגמאות, ילדה אצלנו בכיתה ה', שנה שעברה ש - , הסתובבה באתרי היכרויות, ופטטה עם גברים גדולים ממנה, עד שבעצם די מהר, דרך חברות שהיא סיפרה להם גילינו את זה, וערבנו את ההורים, ואת הצוות שלנו, וההורים עשו איזה שהוא שליטה מרחוק על הטלפון שלה. ילדים בתחילת השנה, זוג אחים שהביאו מידע מאוד ברור, על בני זוג ועל המעשים שהם עושים בצנעה והסבירו אחד לשני, והסתבר שבצהריים בבית של אחד הבנים, דיברו על זה, הילדה שמעה, ילדה בכיתה ד', הביאה את זה לכיתה, סיפרה לחברות שלה, ובלי להבין רבע מושג מה שהיא אומרת, כן? היא לא מבינה כלום, היא סיפרה, והחברות הביאו את זה בעצם לבתים שלהם, מה שהגיע אלינו דרך אוזן עשירית, מאוד קשה לשלוט במקרה כזה, איך שהוא מתגלגל, וכשאתה בדרך כלל רוצה לדבר עם הורים על הדבר הזה, כל כך מזועזעים ומאבדים שליטה, ונראה להם הכול שחור, והם ייקחו את הטלפון, והם יזרקו אותו לפח, ובזה זה נגמר, וככה הם פתרו את הבעיה. המקרה השלישי זה ילד בכיתה ב' שנחשף לסרטונים מה - 7 לאוקטובר, במשך חודשים לא ישן בלילה, סיוטים הרטבות, זה עדיין לא נגמר, זה בטיפול מסיבי של ההורים, ושלנו, אבל הסיפור הזה, הוא קשה מאוד, ואני אגיד בשביל לטפל בו טוב, כמו שצריך, עם הגופים הנכונים, הוא עולה המון כסף. ולבתי ספר אין את הכסף הזה, בטח בתי הספר שהם קטנים יותר. מי שמכיר את סיפור הגפן, שזה בעצם התקציב של בתי הספר, הוא מורכב מהילדים שהיו בשנה שעברה, משנה שעברה היו 180 ילדים, אז התקציב השנה הוא על 180, למרות שיש לי עכשיו 230, והסיפור הזה הוא בעצם תקציב אני מדברת אתכם על משהו באזור ה - 200 אלף שקל בשנה, זה כלום, זה שום דבר שזה כולל בתוכו גם את כל הנושא הטכני של בית ספר, וגם העסקת כוח אדם ודברים כאלה. ואז תוכנית שעולה כמה אלפים, אני אחשוב 20 פעם, אם יש לי את היכולת, להוציא עליה תקציב, והוצאתי לפני שנתיים, אני בטח לא אקח אותה עוד פעם, כי אין לי יכולת. חייב להיות פה איזה שהוא מטאץ', או עם העירייה, עם מינהל חינוך, עם איזה שהוא גוף, בסוף זה בדמנו הסיפור הזה, ואם לא נטפל בו, הוא יהיה פשוט קטסטרופה, הוא כבר קטסטרופה, וכבר החשיפה, אנחנו, זה לא אנחנו שגדלנו והכול היה נורא חמוד ונחמד. זה רחוק שנות אור משם, ואי-אפשר לתקן נפש של יחידות לדונם שנחשפה לדבר כזה, אפשר להמעיט, אפשר לעזור, אבל חשיפה, לילד שראה סרטוני אימה בחדר שלו, אין איך לעזור לו. ואני חושבת שפה חייבים לבוא לעזרת המערכות החינוכיות כולם, גני הילדים, בתי ספר היסודיים, התיכונים, ולעזור לנו להחזיק את הסיפור הזה יחד עם ההורים, כי יש דברים כמו אמנת הורים שאפשר לעשות אבל משהו חייב לסייע לנו בדבר הזה, זה מאוד מאוד קשה. זהו.

יהודה פרוידיגר:

את מדברת בעיקר פעילויות למניעה, לא לטיפול אחרי.

שירה בן ישראל:

אני מדברת על גס וגס, וגס, גס מניעה, גס תוך כדי, וגס מה קורה כשכבר נחשפנו, אבל באמת אין, אין שום, שום אמרה גס שאני אגיד פה, של מינהל חינוך שעוסק בסיפור הזה, יש לנו את בית המחנכים שהוא גוף מהמם וחשוב, אבל גם בשביל להחזיק את בית המחנכים בבית ספר, אני צריכה לשלם לו איזה 40 אלף שקל בשנה, זה סכומים משוגעים.

יהודה פרוידגר:

אין במנח"י אף אחד שמטפל בתחום הזה? זה לא פעם ראשונה שהנושא הזה של עבריינות רשת, מה?

דובר לא מזוהה:

גם משפ"ח.

שירה בן ישראל:

לא, אבל מה זה השפ"ח? השפ"ח, מתי הוא מטפל בזה?

יהודה פרוידגר:

כשכבר משבר,

שירה בן ישראל:

יופי,

יהודה פרוידגר:

לא, לא, לא השירות הפסיכולוגי, במנח"י ביקשו תוכנית, ביקשו תוכנית למלחמה התמכרויות ברשת, בכל הפגיעות ברשת. הנושא הזה בקדנציה הקודמת עלה, בדיוק ב - , זה הרי דבר שחוזר על עצמו, כי זה בעיה שכל הזמן.

לורה ורטון:

גם הייתה מצגת שלמה על זה.

יהודה פרוידגר:

מה?

לורה ורטון:

הייתה מצגת שלמה שהם הציגו,

יהודה פרוידגר:

הייתה מצגת שלמה של מנח"י, מה שבעצם הם הכינו מערך שלם ל - , לטיפול בנושא הזה.

שירה בן ישראל:

איפה?

יהודה פרוידיגר:

לא יודע, דברו במנח"י, יש לכם רפרנטים במנח"י.

שירה בן ישראל:

אבל בסוף אני אומרת יש פה,

יהודה פרוידיגר:

אין פה, אין פה נציג מנח"י?

דור יצחק לוי:

אמורים להגיע נציגים ממנח"י, הזמנו גם את אריק לדבר.

דוברת לא מזוהה:

אני ממנח"י, אבל אני במעונות היום, וצריך להתחיל כבר.

דור יצחק לוי:

בת שבע צריכה להגיע, בת שבע יהושע.

דוברת לא מזוהה:

אם בגיל שנתיים אנחנו כבר רואים את זה,

דור יצחק לוי:

את בת שבע? את בת שבע?

סימה:

לא, סימה, סימה (לא ברור).

דור יצחק לוי:

אמורה להגיע נציגה ממנח"י, היא לא תגיע?

דובר לא מזוהה:

לא, היא מגיעה,

דור יצחק לוי:

היא אמורה להגיע, היא אמורה להגיע מנח"י.

שירה בן ישראל:

כמו שלמלמדים צריכה נבונה באינטרנט, כמו שמלמדים חינוך פיננסי, אותו דבר, תוכנית כזו, שתעשה משהו, שאיזה גוף ייקח את זה על עצמו, (לא ברור) צריך להתחיל, זה פסיכי לגמרי. זה משהו שאיבדנו על שליטה עליו.

יהודה פרוידגור:

נכון,

דור יצחק לוי:

אני אגיד, סדר היום בנוי באמת לשמוע ככה את ה - , לשמוע מהשטח את הצרכים, על הצורך בשטח, ואחרי זה אנחנו גולשים לכיוון ה - , לכיוון המענה גם המענה העירוני, וגם מענים שאנחנו בעצם של עמותות וארגונים שמתעסקים בזה, לא ברמה העירונית, שאנחנו רוצים לשמוע מה יש להם להציע. אולי להמליץ גם, להמליץ גם לאמץ. אז תודה, שירה. עכשיו נציגי, נציגי וועד ההורים העירוני, אריה סולטן, ומיקול, פה? טוב, אין פה נציג הוועד. אז אריק קפלן, שלח את נציגיו, אז נתקדם הלאה. אז בוא נשמע את אור משה שרון,

אור משה שרון:

טוב, שלום לכולם.

דור יצחק לוי:

תציג את עצמך.

אור משה שרון:

אור משה שרון, אני מנהל מחלקה בכיר לפרויקטים לנוער, ומחלקת הנוער באגף חברה. אני אגיד ש - , אנחנו פועלים קודם כל באמצעות יחידות הנוער במינהלים הקהילתיים, מרכזים עירוניים, ותנועות וארגוני נוער, אנחנו עובדים מולם. אני אגיד שהעבודה שלנו עוסקת במניעה, באופן כללי כמו שדיברנו על חינוך פיננסי לתעסוקה, אז גם ברשת, אנחנו בעיקר עוסקים במניעה, זאת אומרת ברגע שמישהו, דיבר פה גם על הפגיעה שמישהו נפגע, אנחנו צריכים להעביר אותו לגורמי המקצוע מתאימים, פסיכולוגים וכולה. אנחנו עוסקים יותר בסיפור של מניעה. קודם כל ברגע שאנחנו מקבלים הרבה פעמים מקבלים גם נושאים כלליים של מוגנות ברשת, בדרך כלל משרד החינוך, אז ישר מעבירים אותם לכל גורמי המקצוע שמנתי, בין אם זה תנועות הנוער, ומנהלי יחידות הנוער ומרכזים, וגם אם יש התראות נקודתיות, זאת אומרת לפעמים עולה יצא איזה אתגר חדש, כאילו

לשים לב, קודם כל ששימו לב ש - , יסתכלו. ומעבר לזה, יש לנו גם פעילות שאנחנו עושים אם נדבר על המלחמה עכשיו על חרבות ברזל, אז עשינו כל מיני אירועים על, נוצרו הרבה תגובות ברשת, הרבה נכנסו לדיונים, אז עשינו כמה אירועים במרכזי החדשנות שלנו, במרכז החדשנות. שאפילו היה אחד לא מזמן יחד עם, עם בית ספר שחרית, דרור,

דור יצחק לוי:

דרור שחרית.

אור משה שרון:

דרור שחרית, או לא יודע, אחד מהם.

דור יצחק לוי:

זה אותו דבר.

אור משה שרון:

כן. כן,

דור יצחק לוי:

היה דרור ועכשיו זה שחרית.

אדיר שוורץ:

דרור בהדרגה הופך להיות רק שחרית, נראה לי הם איפה שהוא באמצע.

אור משה שרון:

הם בעצם הגיעו למרכז החדשנות שלנו, עשו לילה לבן של מגאנון, שבעצם זה לעשות תוצר של סרטון, אנשי מקצוע שלימדו אותם איך להעלות סרטונים, בטיק טוק, איך זה בעצם להגיע לקהל, שכל זה עסק בנושא ומודעות להשבת החטופים.

אדיר שוורץ:

הייתי שם, היה ערב מאוד מאוד מרשים,

אור משה שרון:

כן מאוד.

אדיר שוורץ:

בכל קנה מידה.

אור משה שרון:

מאוד מרגש. אז אני אומר זה בעיקר מה שאנחנו עושים. עכשיו אני אגיד עוד פעם משהו, אני מאוד מסכים עם הסיפור הזה של מניעה, כי אני אגיד חשיפה, אי-אפשר למנוע, אנחנו רואים את זה, זאת אומרת במיוחד מה שהסרטונים שעלו סרטוני הזוועות וכולה, אין באמת דרך למנוע את זה, נער שרוצה לראות את הסרטונים האלה, ובכל תוכן, יראה, בגלל זה מאוד חשוב הסיפור הזה של מניעה, וללמד אותם, לקוות שלא יצפו בזה, אבל צריך להתכונן לעובדה שאנחנו לא יכולים למנוע 24/7.

דור יצחק לוי:

אוקי. רק אני אגיד גם לפרוטוקול להקלטה, הצטרפו אלינו חברי וועדה סגן ראש העיר אדיר שוורץ, סגן ראש העיר ממלא מקום יושב ראש הוועדה סגן ראש העיר אריה קינג, הרב דוד לוי, חבר וועדה, פספסתי משהו שהצטרף? מרים שמחון חברת וועדה, לורה בהתחלה אמרנו את לורה, רשומה כבר בפרוטוקול, לכן לא הזכרתי, שיהיה רשום בפרוטוקול את חברי הוועדה שיידעו.

דוברת לא מזוהה:

מה שמו של מי שדיבר עכשיו? מה שמך?

אור משה שרון:

אור משה שרון.

דוברת לא מזוהה:

ואתה מאגף חברה?

דור יצחק לוי:

כן,

אור משה שרון:

כן.

דור יצחק לוי:

טוב, אז נתקדם, אני רוצה בוועדה הקודמת ככה הצגנו את המבנה, את המבנה בכללי של נוער, ופספסנו, של נוער בעירייה, ופספסנו גם את קידום נוער, אז ציפי תרד ככה ל - , ותציג לנו בעצם את כל המבנה של קידום נוער בעיר. שהיא בעצם ראש החטיבה לקידום נוער. ואחרי זה נשמע גם על מענים שיש מבחינת, מבחינת מענים ברשת. לבני נוער מבחינת, מבחינת העירייה. כן.

ציפי זוסמן:

את לוחצת? טוב, אני מאותגרת טכנולוגית.

דור יצחק לוי:

כן,

דוברת לא מזוהה:

הנוער שילמד אותך,

ציפי זוסמן:

כן. אז אני ציפי זוסמן, ממונה על החטיבה לקידום נוער וצעירים. אני אציג את זה מאוד בקצרה, כי הבנתי שיש הרבה נושאים על סדר היום. בגדול קהל היעד שלנו הוא נוער מגיל 13 עד 26, אני אשים על השולחן, שהיום אנחנו פוגשים ברחוב, גם ילדים בני 10, באזור השוק, גם ברשת, יש ילדים מאוד קטנים שמסתובבים, אבל זה לא קהל היעד שלנו. אני אגיד בסוגריים נוספים, שזה סוגיה שמעסיקה גם את הרווחה וגם אותנו, שבעצם יש פלח של אוכלוסייה של כיתות ה' ל – ז' שנמצאים היום בסיכון, ואין עבורם מספיק מענים, מענים ופה אני מצטרפת למנהלת בית ספר יסודי. בעצם ה - , מה?

לורה ורטון:

שהם בכלל לא ברדאר.

ציפי זוסמן:

הם לא מספיק ברדאר, כן, לנו אין את הכלים לתת להם מיומנות היום, המיומנות שלנו והתחום מומחיות שלנו זה נוער וצעירים. שבעצם אנחנו, אני לא אקריא לכם את כל החזון וזה, זה אתם יכולים לקרוא לבד. אנחנו בעצם עובדים על רצף של איתור וטיפול של בני נוער וצעירים, משלב של הרחוב, שהרשת מבחינתנו זה גם הרחוב, עוד מעט נדב ויעל יציגו את מחלקת המדיה שלנו. שם אנחנו מתייחסים לרצף הסיכון, אם אני אתייחס לחברה מסוימת שנגיד בחברה החרדית בתוך בתי הספר עובדים סוציאליים, אז הרצף סיכון שלנו יתחיל בשלב אחר, והשאר אם אני מתייחסת לילד שנמצא בתוך מסגרת בית ספרית שיש עובד סוציאלי של מנח"י, ומקבל מעטפת בתוך בית ספר המרחב השלם, אז אני אתן מענה אחר. כשאנחנו בעצם מנסים לתפור חליפה אישית, לכל נער ונערה, צעיר וצעירה שאנחנו פוגשים. יש לנו כ - 270 עובדים שנמצאים, אם אתם תסתכלו על המבנה הארגוני, אז נתחיל משמאל, בעצם יש עבודה מקצועית בשכונות, יש לנו עשרות מועדונים שפרוסים ברחבי העיר, עובדים שנותנים מענה ברמה של מחצלות, עבודת רחוב בשעות הקטנות של הלילה. ועד מועדונים, עובדים שנמצאים בקשר עם בתי הספר, חלק מביתי הספר בשיתוף עם מנח"י, אנחנו גם נמצאים בתוכו, כשכל העובדים, הם עובדי חינוך, טיפול, שמסתכלים על הרצף הטיפולי, והחינוכי שהנער והנערה זקוקים לו. יש לנו מחלקה של, בעצם את הציר האמצעי שזה של תחומים, תחומי מומחיות של הדתי לאומי, הסמים, הקבוצות, שבעצם לכל תחום יש לנו עובד בתוך השכונה שמקבל

ליווי מקצועי מהתחום, ומנוהל בתוך הצוות מקצועי שנמצא בשכונה, וככה מצופפים את הרשת בעבודה משותפת, עם כמובן השותפים שנמצאים במרחב השכונתי, שזה יכול להיות עמותות וזה יכול להיות בתי ספר, וזה יכול להיות רווחה, וזה יכול להיות פעילים שכונתיים, שבעצם המטרה היא לצופף את הרשת, וכמו שאמרתי לתפור חליפה אישית, יש את המענה המשלים שבעצם שמה יש מענה של טיפול במענה, כן? זה נקרא מענה, עובדים סוציאליים, קליניים, ופסיכולוגים שנותנים גם טיפול משפחתי, והדרכת הורים, וגם טיפול פרטני, לנערים שיש להם קצת יותר כוחות, להגיע פיזית למרכז העיר לקבל טיפול, למפגשים פרטניים ועקביים, שבעצם הנערים שאנחנו פוגשים בשכונות, חלקם הטיפול התבצע על ספסל, וחלקם הטיפול התבצע בתוך חדר סגור, זה מאוד תלוי מצב ותלוי כוחות של הנער. יש לנו את מחלקת מדיה שירחיבו. יש את תוכנית הילה, שזה תוכנית להשלמת השכלה לחבר'ה שבעצם נפלטו ממערכת בית הספר, ובאים לסיים 12 שנות לימוד ובגרויות. בנוסף יש חבר'ה בני 18 ל-26, שלא סיימו תיכון, ובאים למענה של השלמת מבוגרים, בעצם מסיימים 12 שנות לימוד וחלקם גם תעודת בגרות. בנוסף יש לנו את ה- , את מקבץ של מקבץ זה מחלקה מדהימה שמייצרת גם הכשרות מקצועיות, גם שילוב ותעסוקה, גם ייעוץ משפטי, חבר'ה יכול להיות נער שנמצא במרחב של הזולות, בתחנה המרכזית, ושואלים למה הוא לא הולך לעבוד, אבל לא יודעים שיש לו גם מצבור של עשרות אלפי שקלים של חובות, שהוא צבר על קנס שהוא לא שילם לארנונה, או פעם שהוא התעלף ופינו אותו לחדר מיון עם אמבולנס, וכולה, וכולה, והוא לא שילם, ובכלל לא קיבל את הדרישת תשלום, כי זה מגיע להורים שהוא לא בקשר איתם, מגיע למצב שהוא צבר חובות, וכל משכורת שנכנסת לבנק בעצם מעוקלת. יש לנו ייעוץ משפטי שמלווה נערים, גם במזרח, כל מה שאני אומרת זה גם במזרח העיר וגם במערב העיר, בסדר? שבעצם ממלווה בעזרה של סגירת חובות, תוכנית דרור שעוזרת לנערים לסגור חובות, בצורה קבוצתית. והכשרות מקצועיות, עכשיו סיימנו קורס די.גיי במקום אחד, יש לנו קורס חובשים במד"א, קורס לקיחת דמים, המון המון קורסים מקצועיים, שהמטרה אחר כך גם לעזור להם להשתלב בעולם התעסוקה. כשבעצם המעגלים של העבודה שלנו כשהנער נמצא במרכז, היא בעצם להשתמש בכל המעגלים שנמצאים סביבו, אם זה הצוותים, אם זה השולחנות העגולים, אם זה לקחת נער ולשלב אותו בקבוצת תיאטרון, ומתוך שמה לגזור לחזר אחריו ולייצר קשר פרטני, עבודה עם המשפחה, זאת אומרת העבודה היא לא רק עם הנער עצמו במקום שבו הוא נמצא, אלא גם להסתכל על כל המעגלים שסובבים אותו, ובעצם לאגם את המשאבים שיש בתוך החטיבה, ומחוצה לה לטובת, לטובת התפירה האישית כמו שאמרתי קודם. אולי בוועדה אחרת נציג ממש את הסיפורים ואת המקרים, ואת הדברים שאנחנו פוגשים, כי היום אין זמן. אני כן אגיד שאנחנו עובדים עם, כ- 6000 מקבלי שירות בשנה. שזה קשרים שאני יכולה להגיד, שהם קשרים שיש לי הרבה מידע על הנער, אני לא מדברת על האינטראקציות הכוללות, שבעצם אנחנו שקורים, כי אני יכולה להיות בקשר מאוד מעמיק עם נער אחד, אבל גם לפגוש בעבר רגיל שאני יוצאת לרחוב 50 בני נוער נוספים, כל האינטראקציות, יש לנו כמו שאמרתי מזרח העיר, דתי לאומי, חרדי, חילוני, מסורתי כל הרצף של המענים. זהו, זה ממש על רגל אחת, ממש ממש, ואם יש שאלות, אני אשמח, ואם לא, אז.

דור יצחק לוי:

מעבירים את השרביט.

ציפי זוסמן:

יעל, יעל ונדב, נדב מנהל מחלקת מדיה, ויעל היא הסגנית שלו, שעושים עבודה מדהימה ברשת, ו - ,

לורה ורטון:

אגב הגיעה מיקול, שהזכרת קודם.

מיקול ניצא:

שלום. אבל אני דווקא אשמח לדבר אחרי ש - ,

דור יצחק לוי:

בסדר היום,

מיקול ניצא:

את המענים כן, זה חשוב.

דור יצחק לוי:

הוא רוצה לשאול אותך שאלה, ציפי.

ציפי זוסמן:

כן, מי?

רום:

אני רוֹם, מסח"י.

ציפי זוסמן:

היי, רוֹם.

רום:

יש לי שתי שאלות, קודם כל הזכרת את השכלה למבוגרים, מה הקשר שלכם לתוכניות, נגיד כמו יתד או מעטפת שיש בעיריית ירושלים,

ציפי זוסמן:

אז אני אגיד, (לא ברור) מבוגרים זה תוכנית בהובלה של קידום נוער, שיתד שותפים תקציבית, מפנים אלינו צעירים. ומעטפת זה תוכנית אחרת, מעטפת זה תוכנית ספציפית שתופרים חליפה

אישית למספר מאוד ספציפי של נוער, דווקא, מעטפת, עד כמה שאני יודעת זה לנוער לא לצעירים, אנחנו עובדים, עד כמה שניתן בשיתוף. אחד היעדים שלי, אני שנתיים בתפקיד וזה קורה ברוך השם, וזה יקרה עוד יותר, זה לאגם את כלל המשאבים שקורים פה ברשות, לרצף של עבודה ול - , עבודה משותפת, עד כמה שניתן, לדוגמא סח"י גם משתמשים לנו במשרדים כשצריך.

דור יצחק לוי:

לא רק במשרדים, גם בתקציבים.

ציפי זוסמן:

תקציבים של רווחה חינוכית, של אגף פדגוגיה, נכון.

דור יצחק לוי:

הצטרפה אלינו, גם לפרוטוקול וזה, הצטרפה אלינו מיקול ניצא, חברת בעצם נציגת וועד ההורים, ו -
? מה השם?

ראובן פודולסקי:

ראובן (לא ברור).

דור יצחק לוי:

תודה.

נדב:

אני יכול להגיד רק בהקשר של מעטפת למשל, אני יכול להגיד לך ש - , שוב, אני נדב מנהל מחלקת מדיה, לקידום נוער, כשעבדתי בשטח, אז היו לי לא מעט נערים עם תיקים פתוחים, ועל כל מה שבא עם זה, והם היו בתוך התוכנית מעטפת, וחלק מהעבודה שלי כעובד שטח בקידום נוער, זה לנווט אותם בתוך ה - , בתוך התהליך הזה של מעטפת, אז זה סתם ברמה של חיבורים. אני אמשיך בהקשר של ה - , של המדיה שזה, (לא ברור) אז כמו שציפי אמרה, אנחנו נמצאים בשטח, ולפני כ - 10 שנים קצת יותר, הבנו כחטיבה שאחד מהמקומות השטח שבני הנוער נמצאים בהם זה ברשתות החברתיות, אמרנו, זה לא נכון להשאיר את השטח, את השטח הווירטואלי כמקום שבו מבוגרים לא נמצאים בו, ולכן הכנסנו, זה התחיל בפייסבוק, ובכל מיני פלטפורמות שהיו שם, אז ומאז זה הולך ומתפתח יחד עם המקומות השונים שבהם בני נוער נמצאים, אז יעל, תיתן סקירה קצרה לאיפה אנחנו נמצאים, ואז אני אדבר על (לא ברור).

יעל:

טוב, אז הבאתי כאן כל מיני דוגמאות לכל מיני אפליקציות, יכול להיות שחלק אתם מכירים וחלק לא, זה מקומות שאנחנו יודעים שבני נוער נמצאים בהם, וגם כשיש בהם מצבים סיכונים, חילקתי

את זה ככה לשתי קטגוריות, אז העליון זה היה קצת פחות מוכר לנו, אבל מאוד מוכר לבני הנוער והחבר'ה שאיתם אנחנו עובדים, אז טוטר X אני מניחה שכולכם מכירים, אחריו משהו מזהה את זה יודע מה זה?

דובר לא מזוהה:

דיסקורט.

יעל:

דיסקורט, נכון, זה רשת חברתית במקור שלה מיועדת לגיימרים, היא גם מדברת שפה של גיימרים, כאילו יש שם כל מיני פרומפטים, וכל מיני דברים כאלה, והיא גם נראית קצת אחרת ממה שאנחנו מכירים ברשתות החברתיות, יש שם פורומים וקבוצות, זה מאוד אקסקלוסיבי ומאוד פרטי. הבא, זה אתר שנקרא אונליפנס, איך זה נקרא?

דובר לא מזוהה:

אונליפנס,

יעל:

זה משהו רק מעריצים יכולים להיכנס לשם בתשלום, בעיקרון הוקם כפלטפורמה ליצירת תוכן ורווחים מתוך התוכן הזה, אומץ ע"י חובבי פורנוגרפיה והיום אנחנו יודעים (לא ברור). והיום אנחנו יודעים ש - , הוא בעיקרו אתר פורנוגרפי, שבני נוער וצעירים יכולים למכור את עצמם בו, ולרכוש בעצמם את התוכן, הוא מאוד פרטי, ומאוד נגיש להם, נקרא לזה. הבא זה טלגרם, שמענו על טלגרם, כולנו יודעים מה קורה שם, מאוד מוצפן, מאוד פרטי, מאוד קשה לאתר את המקומות הקשים שנמצאים בו. ואחרון משהו מזהה את זה?

דובר לא מזוהה:

אומיגל.

יעל:

סגרו את אומיגל, אבל, עכשיו קוראים לזה ORMTV, זה אותו דבר בדיוק, עם אפילו עם אותו לוגו, אבל פשוט לא אותם הבעלים, כי הוא החליט שהוא לא רוצה את זה יותר. כל השורה הזאת, זה מקומות שאנחנו פחות נמצאים בהם ברמת עבודת קידום נוער, מסיבה מאוד מאוד פשוטה, הם כולם פרטיים, אין שם פומביות, ואנחנו לא נכנסים למקומות פרטיים שבני נוער נמצאים בהם, כי אנחנו לא, הכובע שאנחנו מגיעים בו הוא לא כובע מרגל, הוא כובע שבא להציע עזרה, ולנסות ולסייע בכל מידה שאנחנו רק יכולים לתת, לתת את המענה המותאם ביותר.

יהודה פרוידגר:

מה הפירוש זה פרטי? מה? רשת X נחשבת פרטית?

יעל:

לא, X היא פשוט פחות פופולארית בקרב בני נוער בישראל, למרות שהיום הם כבר נמצאים שם,

יהודה פרוידיגר:

אלה שרוצים להיות עיתונאים.

יעל:

כן, אז אנחנו פחות נמצאים שם מבחינת איתור של מצבים סיכוניים, אבל היא נמצאת בשורה הזאת, כי פשוט שמתי שמה את הדברים שאנחנו פחות, פחות (לא ברור) בו במרחב עצמו, אבל שומעים מבני הנוער והצעירים שלנו, המון על המרחבים האלה.

אדיר שוורץ:

מי ראוייה היה שיהיה במרחבים האלה? אתם לא, אז מי ראוי שיהיה?

יעל:

אני בטוחה ש – 105, נמצאים שם.

נדב:

זה קבוצות מוצפנות, כלומר מוצפנות, שבעלי הקבוצות אין להם עניין שמישהו מאיתנו יהיה נוכח שם, קוראת שמה פעילות שאנחנו מנסים למנוע.

יעל:

אני יכולה לתת ממש דוגמא לזה,

אדגיר:

טלגרם כאילו?

נדב:

למשל בטלגרם,

יעל:

גם,

יהודה פרוידיגר:

לא, גם הטלגרם, וגם ב-X, כל ההאש – טאג שקשור לסקס, לפורנו לזה, עולה,

נדב:

ברגע שאנחנו נכנסים מעיפים אותנו, היינו, ניסינו כל פעם להיכנס לכל מיני פלטפורמות כאלה, וישר זיהו אותנו. יש קבוצה למשל של, בטלגרם של פרו – אנה, זה מעודד אנורקסיה, אז הם בודקים לך ממש, עושים כל מיני קריטריונים לבדיקה, אם אתה יכול להיכנס, או לא יכול להיכנס, אם אתה לא עונה על קריטריונים, שוב שאתה מעוניין,

אדיר שוורץ:

זה השם של הקבוצה?

נדב:

פרו – אנה.

אדיר שוורץ:

כאילו זה מקפצה.

יעל:

פרואנה, או פרומייה,

נדב:

יש פרואנה, יש פרומייה.

יהודה פרוידגר:

זה למען אכסניות נוער בישראל,

נדב:

אז כמובן הטלגרם, שכולנו מכירים מהחדשות וכולה. אז אני אומר אז יש הרבה כאלה, בכל אחד, כל הפרעה כמעט יש לה איזה שהיא קבוצה סגורה שמישהו מנהל אותה, שמי שמנהל אותה, אין לו אינטרס שוב, שאף אחד מהיושבים פה בחדר ייכנס פנימה.

דור יצחק לוי:

ואיפה אנחנו כן נמצאים? איפה אנחנו כן נמצאים?

יעל:

איפה אנחנו כן, נמצאים.

נדב:

זהו.

יעל:

אז זאת השורה שלמטה,

לורה ורטון:

שורה שנייה,

יעל:

ואנחנו גם נסביר באיזה אופן אנחנו נמצאים שם.

יהודה פרוידגר:

אני מבין שקשה לנו להגיע, לאלה שבנו, התחילו את הקבוצה, מנהלי הקבוצה, מרוויחים מהקבוצה והכול, אבל אלה שצורכים את הקבוצה, יותר קל לנו להגיע,

נדב:

כן, אבל שוב לא דרך הרשת. כי אם אני יוצר איתם קשר דרך הרשת, למשל היינו באתר היכרויות שנקרא אטרף, זה אתר היכרויות ל - ,

יעל:

קהילה להט"בית.

נדב:

של הקהילה להט"בית. שוב, היכולת שלנו, כלומר ברגע, שוב שזיהינו אותנו שאנחנו שם, ובעצם כל מי שנמצא באתר הזה, יש לו מטרה מאוד מסוימת, זה היכרויות לקהילה להט"בית, שזה היכרויות, זה לא רק שידוכים, זה כולנו מבינים למה זה עוד, למה זה עוד נמצא. ברגע שמזהים שאנחנו שמה, תופסים מקום שבעצם בא, בעצם להפריע למטרת האתר, אז הם מעיפים אותנו משם, לא עשינו,

יעל:

למרות שמנהלי האתר, נתנו לנו גישה חופשית, זאת אומרת הם זיהו שיש שמה איזה שהוא סיכון, ושלפעמים יש שם (לא ברור) או אפילו פלטפורמה לרצף הזנות. והם זיהו את זה, והם אמרו, אוקי, אז תהיו שמה, אתם תהיו נוכחות טובה לדבר הזה, אם מישהו רוצה לדבר אתכם על זה, אז א', אנחנו לא יכולים לסמן שם רק ירושלמים. שזה כבר עניין אחר. אנחנו בכל זאת עובדי עיריית ירושלים. והשני הוא, לא כל מי שפנינו אליו, אמרנו לו - היי, אני יעל מקידום נוער, היית רוצה לדבר

על איזה שהיא חוויה שעברת, היה כזה, לא, זה לא מה שבאתי לחפש פה, תעזבי אותי גברת. אז זה פוגש אותנו במין מקומות כאלה שאנחנו לא יכולים להיות נגישים עבורם בעיר, וזה קצת מפספס את המטרה של להיות נגישים עבורם. וכן אנחנו נשארים במקומות הפומביים.

יהודה פרוידגר:

אבל אם את תנסה לתאם פגישה עם איזה אחד, באיזה מקום? (לא ברור).

יעל:

אם היית עכשיו נכנס, אם הייתי במקרה מקבלת את מספר הטלפון שלך, ומנסה ליצור איתך קשר דרך הוואטסאפ, ואומרים - אני יעל מקידום נוער.

יהודה פרוידגר:

לא בוא תקבל טיפול.

יעל:

זה קצת פולשני.

יהודה פרוידגר:

לא בוא תקבל טיפול. כמו ש - , את יודעת כמו שתופסים, כאילו באמת להטמין איזה שהיא מלכודת, במקום שהוא ייפגש עם איזה רוצח, ייפגע עם מטפל.

דוברת לא מזוהה:

משטרה.

נדב:

105, 105 עושים את זה,

יעל:

105 עושים את זה,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור).

נדב:

להם יש גם נגישות וגם פריסה ארצית, בסוף אנחנו,

יהודה פרוידגר:

105 יוזמים, או 105 רק מי שמתקשר אליהם?

יעל:

צריך לדווח, גם,

דור יצחק לוי:

הם יוזמים נראה לי,

יהודה פרוידגר:

הם גם יוזמים?

יעל:

גם וגם,

נדב:

הם בעיקר נסמכים על דיווחים, אבל יש להם גם מקומות של יוזמה.

יעל:

אני אכנס שנייה מהר, למה המענים שאנחנו נותנים, כדי שזה יהיה קצת יותר ברור, אז אנחנו נמצאים כן בכל המרחבים האלה, כשקיבלנו אישור בעצם להיות במרחבים האלה, אז זה מטה, כל המשפחה הזאתי, זה אינסטגרם, פייסבוק, וואטסאפ, טיקטוק, והאתר הזה, שזה אתר של ייעוץ שנקרא ASK PEOPLE, הוא די פופולארי. אז מה אנחנו עושים בעצם?

נדב:

אז בעצם הצוות שלנו מורכב, יש לנו כרגע 15 עובדים שעובדים בפלטפורמות שונות, יש לנו מענה ברשת, ו"שארק און – לייף" שזה בעצם איזה שהוא מענה אקטיבי, שאני עוד מעט אדבר עליו, שבעצם בני נוער פונים אלינו, (לא ברור) בני הנוער פונים אלינו, מקבלים מענה של אנשי מקצוע, אני ארחיב על זה עוד מעט. יש לנו סדנאות בעיקר במרכזי השכלה, פעם היינו יותר בבתי ספר, עם הקורונה, ועוד שינויים שקרו, אנחנו פחות שמה בסדנאות, מרכז מרכזי השכרה של קידום נוער, גם במערב העיר, וגם במזרח העיר, שבהם אנחנו מדברים על מוגנות ברשת, בניית זהות ברשת, כל מיני תכנים שלפעמים בני הנוער מכירים את הסכנות, ובכל זאת נמצאים שם, אז אנחנו קצת מדברים איתם על מה קורה שמה במקומות האלה. אנחנו מאתרים בני נוער ברשת, שוב אני ארחיב על זה בהמשך, והעצמה טכנולוגית בעצם זה קורסים שאנחנו נותנים, שנותנים איזה שהיא טעימה לבני הנוער לפגוש ולהכיר את העולמות הטכנולוגיים. אז מענה ברשת, ושארק און – לייף, בעצם זה מענים שבעצם הפלטפורמה שלהם דומה, מענה ברשת זה בעברית, (לא ברור) בערבית, במזרח העיר, פתוח

בערב בין שלושה לארבעה ערבים בשבוע, בין 8 ל-11, בעצם בני נוער מוזמנים לפנות (לא ברור) מוזמנים לפנות אלינו, וכל מה שיושב עליהם מציק להם, מפריע להם, והם רוצים לשתף איתו, רוצים לשתף איתו משהו שיקשיב להם. יש בני נוער שבאים ופונים על ברמה הנקודתית, אם זה רבתי, יש לי בעיה בבית ספר, משהו בקטנה כזה, ויש בני נוער שבאים ופותרים בעיות מאוד מאוד מורכבות. שוב לפעמים כשאתה פוגש בן אדם בשטח, ונער בשטח, עד שהוא הגיע לפגיעה מינית, או להפרעת האכילה, או לכל מיני תופעות כאלה, לוקח זמן, יש מחסור הבושה, מחסור הקשר, מחסור האמון. זה שיש לנו ככה את המסך שמבדיל בינינו, זה מביא לא מעט מהם לפתוח מהר מאוד, כל מיני בעיות מאוד מאוד מורכבות,

דור יצחק לוי:

איך הם מגיעים לזה?

נדב:

איך הם, אנחנו מפרסמים, יש לנו חברת פרסום שבאופן אקטיבי, יש לנו פרסום מטורגט, על כל מיני מילות קוד, ירושלמיות, ביתר ירושלים הפמילייה, כיכר ציון, שוב, כל מיני, כל מיני, אם זה בתי ספר שונים, כל מיני קוד ירושלמיות שאנחנו מכניסים למילות טרגוט וחברת פרסום בעצם מעבירה את זה הלאה.

ציפי זוסמן:

צריך להגיד שמחלקת מדיה רוב התקציב שלה הולך על פרסום עבור שארק און - ליינ ומענה ברשת, כדי להגיע לכמה שיותר בני נוער וצעירים, שפונים בסופו של דבר.

יעל:

והרשתות החברתיות מאוד משרתות אותנו בנושא הזה, כי אנחנו, הם נתנו את המידע שלהם לתוך המערכת הזאת, ואז המערכת חושפת אותנו עבורם, ככה שאנחנו הופכים להיות נגישים יותר עבורם, והם יכולים לפנות אלינו.

נדב:

ואז בעצם הנער, או נערה מקבלים פרסום אליהם, איזה פוסט כזה, משהו מהאזורים האלה, כל שבוע שבועיים מחדשים את הפוסטים ומפרסמים מחדש.

דור יצחק לוי:

בעצם היתרון פה שהוא כאילו מרגיש שהוא מול מחשב, זאת אומרת,

נדב:

כן,

דור יצחק לוי:

הוא לא מרגיש,

נדב:

הוא לא צריך לצאת מהבית, הוא יכול לשבת איפה שהוא נמצא בטלפון, במחשב, ויכול להיות בחדר, ופשוט,

דור יצחק לוי:

לא אומר שהוא נחשף, כאילו,

נדב:

הוא לא חייב להיחשף, כן,

יעל:

הם די, זאת אומרת אנחנו לא נתקלים בהרבה חבר'ה שהם אנונימיים, הם כן נחשפים, וכותבים לנו ישירות מהחשבונות שלהם. אבל גם הרבה מהפעמים, אנחנו רואים שהם פונים אלינו שוב ושוב, ואז אנחנו מזמינים אותם לצאת מהמסך ולבוא אלינו, וזה בסופו של דבר אחת מהמטרות שלנו.

נדב:

כן, אז יש כאלה שבאים למשהו נקודתי, זה ונטילציה, כזו והתייעצות, ויש כאלה שאנחנו רואים שהם חוזרים, אנחנו מציעים לצאת מהצ'ט ובעצם להגיע או לפגישה פרונטאלית, או פגישה בשטח, אבל ככה ב - , אבל מחוץ למענה.

דור יצחק לוי:

אגב, אני ראיתי מיזם של בני נוער, אצלכם ראיתי את זה, הגעתי לאחד האירועים של ה - , של חבר'ה של יזמות צעירה אצלכם בקידום נוער, והם בעצם עשו בוט, שנותן מענה ל - , שבעצם כאילו מייעץ לנוער מה לעשות במצב סיכון כזה או אחר, שבעצם הבוט, אחד השאלות שעלו שם, כאילו זה לא יש טיפול, אני אומר את זה הם הראו לנו איך הבוט מפנה את ה - , מפנה את הנער לאיש טיפול, זה חבר'ה יזמו בעצם, חבר'ה מהשטח שיזמו.

נדב:

הרבה פעמים הנערים שפונים, שואלים רגע, אתם בוט או שזה, אנחנו אמיתי, ושוב העובדים יש, בכל משמרת יש שני עובדים, למשל כולם אנשי מקצוע בתחום החינוך טיפול, שוב ומעריכים, ומעריכים ומפנים לטיפול, מקבלים לטיפול, וככה נותנים את המענה לכל אחד לכל מי שצריך, אז זה מענה ברשת, ישר און – ליין, שוב אמרתי במערב העיר, במזרח העיר.

לורה ורטון:

אז יש גם עובדים דוברי ערבית,

יעל:

כן, כן,

נדב:

אז כן,

יעל:

יש לנו צוות, שארק און – ליין זה צוות שלם של עובדים שנותנים את המענה בערבית.

לורה ורטון:

והפרסום גם?

נדב:

כן,

יעל:

הפרסום אצלם הוא פשוט, הטרגוט יהיה ל - ,

דובר לא מזוהה:

הפרסום שמופיע פה אפילו בערבית, לורה,

יעל:

כן,

נדב:

כן, כן, את רואה,

דובר לא מזוהה:

זה מופיע על הלוח.

לורה ורטון:

אני בלי משקפיים.

יעל:

אוקי, וזה,

נדב:

אז יש לנו תחום נוסף, זה כמו שציפי דיברה זה לסיפור של האיתור. שאנחנו נמצאים, כמו שאנחנו נמצאים בשוק, או בתחנה מרכזית, או בכל מיני גינות ציבוריות בכל רחבי העיר, אנחנו בעצם גם, גם מאתרים בני נוער ברשת. אנחנו מאתרים בני נוער ברשת, היום בעיקר בטיקטוק, כלומר יש לנו עובדים שנמצאים במערכת הטיקטוק, שקף הבא אני אראה לכם אבל זה ככה בקצרה, זה יש לנו מערכת, מערכת איתור שבעצם פיתחו עבורנו בעצם מערכת איתור שמנטרת דברים סיכוניים, זה יכול להיות דיכאון, חרדה, נמאס לי מהחיים, רבתי עם זה, המערכת הזאתי יודעת בעצם לסרוק את הטיקטוק, גם גיאוגרפית, וגם לפי מילות קוד שאנחנו הכנסנו, וגם זה מבוסס AI, אז זה ככה זה גם לומד מעצמו. ובעצם עכשיו במקום שהעובדים יצטרכו, שזה מה שקרה רק לא מזמן, לראות סרטוני טיקטוק אחד אחרי השני, ומתוכם לזהות בני נוער, בעצם המערכת מקפיצה לנו את בני הנוער שמעלים תכנים סיכוניים, לפעמים היא מפספסת, לפעמים היא אומרת, מישוהו כותב "איזה דיכאון, לא מצאתי חנייה", אנחנו מבינים שזה לא דיכאון שהוא חייב טיפול של קידום נוער, אבל כשהוא כותב - "איזה דיכאון, אין לי חברים", אז אנחנו מבינים שזה כן, המערכת מקפיצה לנו הכול, אנחנו בתוך זה מסננים, וכל נער או נערה, שמעלים איזה שהוא תוכן כזה, לפעמים אנחנו פונים אליהם, מציעים להם את המענה שלנו, או דרך מענה ברשת, או החטיבה, או אתה,

מיקול ניצא:

אבל איך מאיפה כל המעבר הזה כי אתה אומר כאילו,

נדב:

איך מפרסמים?

מיקול ניצא:

איך בונים (לא ברור).

נדב:

הם מפרסמים את זה בטיקטוק,

מיקול ניצא:

כן,

נדב:

בני הנוער בגדול מעלים את חייהם,

מיקול ניצא:

(לא ברור) נגיד אתה מזהה הודעה מטרידה, ואיך אתם יוצרים קשר?

נדב:

אז כן, אז אני אגיד, אז אני אומר אנחנו מפרסמים את מה שהם, את חייהם ממש כפשוטו ברשתות החברתיות, קלטנו נער או נערה שהעלו איזה שהוא תוכן מדאיג, תוכן סיכוני כזה או אחר, אז פונים אליו בפרטי - "אהלן משה, ראינו שכתבת כך וכך".

מיקול ניצא:

איך אתה מזדהה?

יעל:

(לא ברור).

נדב:

אני אגיד - "אהלן משה, אני נדב מקידום נוער",

מיקול ניצא:

אוקי,

נדב:

אני נדב מקידום נוער,

יעל:

(לא ברור) אליה,

נדב:

ראינו שהעלית כך וכך, אם אתה רוצה אנחנו פה כדי לדבר על זה, לחשוב איתך, וכולה. חלקם מסננים אותנו, חלקם ממשיכים הלאה, לא מתייחסים, חלק,

מיקול ניצא:

דרך מדד של זה באמת של כמה, כמה זה עובד?

יעל:

ניכנס לזה עוד שנייה, אז קודם כל יש לנו את הטיקטוק שלנו, שבו אנחנו יוצרים קשר, ויכולים לפנות אלינו דרך הדברים שקופצים שם. אז לפני, בתחילת השנה, אני אראה את הסרטון, יש לנו זמן? הייתה איזה שהוא טרנד בטיקטוק, אז אנחנו מנסים להתאים את עצמנו יחסית לטרנד.

(הקרנת סרטון)

יעל:

טוב, ככה זה ממשיך, וכמובן שהם יכולים לפנות אלינו דרך ה - , סרטונים האלה גם, והם כותבים גם בתגובות, והם שואלים - רגע איפה מי שאני מכיר מקידום נוער ירושלים, ממש בתגובות, אנחנו, אז הוא אמר - איפה אלכס, איפה יאיר, איפה זה. אז אנחנו ממש מייצרים איזה שהיא אינטראקציה עם הנוער, שהיא פשוט טבעית ואורגאנית וקורית בתוך הטיקטוק שלנו. מעבר לזה האלגוריתם של טיקטוק מאוד משרת אותנו, כי הוא זיהה שאנחנו מחפשים קצת קריטי בני נוער ירושלים, בירושלים, ירושלמים, וזה, ככה נראה הפור - יו שלנו בטיקטוק. אז עכשיו כשיש לנו גם את המערכת, שנדב הסביר עליה מקודם,

נדב:

כן, ככה זה נראה.

יעל:

ככה זה נראה,

דור יצחק לוי:

בעצם חשוב להגיד שכמו שהוא משרת אתכם, האלגוריתם הוא משרת גם לצד השני,

יעל:

נכון, זה, יכול להיות מאוד.

ציפי זוסמן:

תמיד אומרים, כמו שאנחנו, אני אקח את זה לרחוב, שזה המומחיות שלי, שכמו שאני יודעת לזהות נערה, או נער על הספסל שזקוקים לי כעובדת חינוך טיפול, ועובדת סוציאלית, גם הפוגע יודע לזהות בדיוק אותו דבר, השאלה מי יגיע קודם. ואותו דבר זה ברשת, הרשת היום זה רחוב לכל דבר ועניין.

דור יצחק לוי:

כן,

יעל:

ובהמשך לשאלה, של מספרים, אם אותר באיתור שהיינו עושים, והיינו עושים את זה ידני, וזה היה אומר שהעובדים שלנו יושבים מול הטלפון, מול הטיקטוק, ופשוט גוללים את הפור – יו, במשך שעות, ויוצאים עם שלושה, רבעה שהם בכלל פונים עליה, כמו שנדב אמר, לא, לפעמים הם מנפנים אותנו, ממצמצים את זה, הם לא באמת רוצים לדבר איתנו עכשיו, זאת לא הסיטואציה שבה הם רוצים שנפנה אליהם, אנחנו מכבדים את זה, ונותנים להם גם את המקום הזה. אבל עכשיו כמו שאתם רואים את המספר הזה שם, זה היה ב - , לפני 4 חודשים בערך הצילום מסך הזה. וזה הכול היה טיקטים חדשים שקיבלנו. זאת אומרת לא רק הכפיל, שילש, זה אילף את הכמות הפניות שאנחנו בכלל יכולים לגשת אליהם. אז המספרים הם מספרים אחרים לחלוטין. והיום, אני באה בבוקר לתוך המערכת הזאת, ואני נכנסת ומוציאה את הטיקטים ועוברת עוד הפעם על הסרטונים, לראות שזה באמת סיכונים ושבאמת יש מה לעשות עם הדבר הזה, ורק אז אני מבצעת את הפנייה. אבל יש הרבה יותר (לא ברור).

דור יצחק לוי:

טוב.

מיקול ניצא:

סליחה שכאילו, מה זה אומר המספר הזה שיש לך?

יעל:

המספר הזה זה כמות הסרטונים,

נדב:

סרטונים,

יעל:

הטקטוקים,

מיקול ניצא:

כן,

יעל:

שהמערכת זיהתה,

מיקול ניצא:

זיהתה.

נדב:

כסיכונית.

יעל:

כסיכונית, והעבירה אלי.

מיקול ניצא:

השאלה אם מתוך זה, אתם יכולים גם לסנן,

יעל:

אנחנו עושים סינון,

נדב:

כן, אנחנו עושים,

מיקול ניצא:

את ה - ,

נדב:

זה ידני, כן,

יעל:

יש כאילו,

מיקול ניצא:

זה ידני וואו,

יעל:

כן,

נדב:

כן, זה אין ברירה,

יעל:

יש בטיפול סידורים ואת הכול, ואנחנו יכולים לעשות את זה גם לפי, כאילו אם מישהו העלה הרבה הרבה טיקטוקים שיש בהם איזה שהיא סיכון או איזה שהיא אמירה שהיא, מביעה מצוקה, אז אנחנו נראה את זה בפרופילים, כי זה ייראה כמה סרטונים הוא העלה ב – 24 שעות האחרונה.

מיקול ניצא:

אז יש גם אפשרות לבדוק כמה הוא,

נדב:

כן,

מיקול ניצא:

כמה אותם פרופילים.

לורה ורטון:

אז 3356 זה הם סרטונים או אנשים? זאת אומרת יכול להיות,

יעל:

זה טיקטוק.

אמנון:

אז יכול להיות שאחד,

מיקול ניצא:

נכון,

יעל:

העלה 20, אבל זה נורה אדומה מאוד, ואנחנו נבצע,

לורה ורטון:

בוודאי, בוודאי, לא, זה נשמע לי גם,

נדב:

ואנחנו,

לורה ורטון:

נשמעת לי (לא ברור).

דור יצחק לוי:

המספר הזה בכמה זמן הוא?

לורה ורטון:

כל הכבוד.

יעל:

זה היה, זה היה פיילוט שלנו המערכת, שהיא עדיין לא נכנסה ל - , לטיפול זה, זה היה כמה? חודש, חודשיים, לא יותר מזה.

לורה ורטון:

כל הכבוד,

נדב:

הכול עולה כל הזמן, ושוב, אני אגיד לך הוא גם בקשר עם 105 כמובן, לכל מיני מקרים שמטרידים, אין לנו התנאי הזה של, לפנות לנער, ונחשוב שאולי הוא יחזיר אלי וכולה, אנחנו מיד פונים ל - 105.

מיקול ניצא:

ואת הילד שראינו שהעלה 20 סרטונים מדאיגים,

נדב:

כן, אז זה,

מיקול ניצא:

פונים ל - 105?

יעל:

זה תלוי במה הוא כתב.

נדב:

מפעילים שיקול דעת, אבל כן,

יעל:

כן,

מיקול ניצא:

יכול להיות.

יעל:

בכל מקרה.

מיקול ניצא:

בסוף השנה מה עושים הלאה? כאילו אוקי, הבנו את התמונה, מה עושים עם האלה שמסננים אתכם?

נדב:

אז אם זה ברמה הסיכונים, אז זה, אם זה רמה סיכונים, אז זה 105, אם זה משהו אחר, אז אנחנו כן משאירים איזה שהוא מרחב. משפט אחרון אני אגיד, גם לאחרונה קלטנו שני עובדים, עובד, ועובדת,

יעל:

נכון,

נדב:

במגזר החרדי, שפתחו בעצם חשבונות אינסטגרם, וטיקטוק, שמיועדים למגזר החרדי, וזה מטורף מה שהולך שמה, כלומר יש להם הרבה מאוד צפיות, עוקבים, והרבה מאוד בני נוער שמתחילים קשר. שוב, אני מדבר על כולם, רק במגזר החרדי,

יהודה פרוידגר:

רק במגזר החרדי, או זה כל מיני כאלה שמתלבשים על חרדים?

נדב:

לא, לא, זה חרדים,

יהודה פרוידגר:

מספרים האלה משמעותיים?

נדב:

כן, כן, מאוד מאוד גדול,

יעל:

כן, ואפילו חבריה שאנחנו יודעים שחיזרו אחריהם, אבל דווקא הפנייה דרך הרשת, איכשהו הצליחה לעבוד, למרות שהם, הם היו ברדאר שלנו כבר לפני, בלי קשר ל - ,

יהודה פרוידגר:

יש לכם מטפלים חרדים?

יעל:

כן, כן, המטפלים חרדים.

נדב:

העובדים הם חרדים, עובדים חרדים שיודעים לדבר את השפה, את הניואנסים,

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

נדב:

שאנחנו, שאני לא.

לורה ורטון:

כל הכבוד, ממש.

דור יצחק לוי:

תודה.

יעל:

היינו, היינו ממש שמחים לקבל עוד כאלה, כי יש צורך, חסר לנו.

דור יצחק לוי:

עוד כאלה מה?

יעל:

עוד עובדים,

יהודה פרוידגר:

עובדים חרדים.

יעל:

חרדים, מקצועיים שיכולים לעבוד ברשתות החברתיות.

דור יצחק לוי:

אוקי, תודה רבה. שאלות ככה מי שיש לו, תשמרו לסוף, כי יש לנו דוברים, ונמשיך בסדר היום. סקירת תחום מוגנות ברשת, יו"ר הפורום למוגנות ילדים ברשת, מר אוהד עזרן, ויוסף.

יוסף בר דוד:

יוסף בר דוד.

אוהד עזרן יהושע:

טוב, לי קוראים אוהד, אני מתנצל על האיחור, הייתי אמור לפתוח סקירה של כל הנושא של תחום המוגנות ברשת, עם דגש ספציפי על הפגיעות. תכנתי את ההרצאה שלי שתהיה ממוקדמת לעירייה. ביום יום מה שאני עושה זה מקדם רגולציה סביב הנושא של מוגנות ילדים ברשת, אז זה, הם פחות בנושא עירונית, יותר ברמה הארצית, אני אשתדל לתת היקפים של מה הם המגמות, ואיפה בעיקר שדות הפגיעה, גם עם המלצות אחר כך למה אפשר לעשות ברמה העירונית. הדו"ח שעליו גופי המוגנות מסמכים בנוגע למוגנות ילדים ברשת, הוא דו"ח בזק שיוצא מידי שנה, דו"ח בזק בינלאומי, מציג שתי נתונים שאני רוצה שתראו אותם, גיל המסירה של מכשיר סמארטפון אישי בישראל, לשנת 2023 זה הדו"ח של 2024, אנחנו מחכים לדוח החדש, הוא 6.7, זאת אומרת בגיל 6 קצת אחרי גיל 6.5 ילד בישראל מקבל מכשיר סמארטפון,

דור יצחק לוי:

זה הממוצע?

אוהד עזרן יהושע:

הרבה פעמים מתחת לגיל כיתה.

דובר לא מזוהה:

גן חובה, נו,

אוהד עזרן יהושע:

זה הממוצע. אוקי, לצורך השוואה בארצות הברית, הגיל של מכשיר סמארטפון אישי אם אנחנו מדברים על ישראל לפני כיתה א', בארצות הברית הוא לפני כיתה ח' רק שנבין כאילו את הפערים. הדבר השני שנוגע לעניינו, זה מספר השעות היומיות, של קטין בישראל, מתחת לגן ילדים 18 שנמצא מול מסך, ואותו דו"ח שימו לב, קטין בישראל, מתחת לגיל 18, זה העין השמאלית נמצא 12.1 שעות כל יום מול מסכים. זה אומר שרוב הזמן הוא נמצא מול הסמארטפון, בשאר הזמן זה טאבלטים, או

טלויזיה, אם ילד ישן 7 עד 8 שעות ביום, ו-12 שעות הוא מבילה מול מסכים, זה אומר שבין 3 ל-4 שעות, הוא לא נמצא מול המסך, כל שאר הזמן הוא מול המסך. זה אומר שמבחינת גופי המוגנות בהגדרה, מרחב המחייב שלו הוא מול המסך, מה שילד עושה, בעיקר אני מדבר פה על ילדים מתחת לגיל 18, אתם יכולים לראות את ה-12.1 זה 2023, ב-2015 זה היה 8 שעות.

דור יצחק לוי:

אבל מה עם שעות בית ספר?

דובר לא מזוהה:

מתי הוא לומד?

דור יצחק לוי:

שאלה טובה.

אריה קינג:

לא, זה לא מסתדר, 4 שעות הוא לא,

דובר לא מזוהה:

גם בבית ספר יש להם פלאפונים,

אוהד עזרן יהושע:

בהפסקה.

יעל:

הוא מול המסך גם בבית הספר,

מיקול ניצא:

קודם כל,

אריה קינג:

זה לא נספר.

מיקול ניצא:

אוהד, אוהד, הנחה שלך שילדים, 7, 8 שעות היא אופטימית גם,

לורה ורטון:

כן, ממש.

אוהד עזרן יהושע:

כמובן שנכנסים פה גיימרים של שבת של 8 שעות, אני מדבר,

אריה קינג:

6 שעות ישן? זה 3, 4 שעות, זה 10 שעות, איך זה יכול להיות 4 שעות?

אוהד עזרן יהושע:

אז אני אומר,

אריה קינג:

אולי זה רובוטים,

אוהד עזרן יהושע:

אז שני דברים, קודם כל, זה מכיתה א' עד כיתה יב', בסדר? הנתונים פה הם גם של גיימרים, לצורך העניין, שנמצאים לפעמים 72 שעות, נדבר גם על זה ברצף, מול, מול, מה קרה? על הדו"ח הזה, שהוא דו"ח בזק, הוא הדו"ח שכל גופי המוגנות מסתמכים עליו, הוא נחשב הכי עדכני שיש בזק, היא גם ספקית, והנתונים שלהם, הם מה שנקרא, הופה, מה קרה?

אריה קינג:

נראה לי זה משהו השתלט, לא אהב את הנתונים,

דובר לא מזוהה:

כמה שעות מסך יש לנו היום.

אריה קינג:

הוא לא אהב את ה - ,

אוהד עזרן יהושע:

מה נעשה?

דובר לא מזוהה:

לא, רגע, אתה צריך עדכון.

דוברת לא מזוהה:

תמתין הוא יסתדר.

דובר לא מזוהה:

אולי עברת את שעות מסך ה - ,

אוהד עזרן יהושע:

רגע, נחכה לזה, אוקי,

מיקול ניצא:

בינתיים בהפסקה, איך מגיעים לנתונים אלה?

דובר לא מזוהה:

אריה, אתה רוצה לראות את השעות מסך שלי?

מיקול ניצא:

אבל איך הם מגיעים?

אוהד עזרן יהושע:

טוב.

יעל:

הם עושים גם סקר, וגם איסוף נתונים מה - ,

אוהד עזרן יהושע:

אז, אלה, אלה שני הנתונים, שנייה אלה שני הנתונים, אלה שני הנתונים שהם חשובים מבחינתי, כשאני מנסה להבהיר מה הכוונה של מרחב החיים של ילד היום בישראל, הוא מול מסך. אמרנו גיל המסירה המוקדם ביחס למדינות בעולם, (לא ברור) מוגברת מול מסכים. אוקי. לתוך הנושא הזה, תת נושא שהוא נושא מרכזי בעולם המוגנות, זה נושא הפגיעות. אז דיברו על זה קצת מקודם, אני אנסה לתת סקירה מהירה, בתוך העולם של הפגיעות אנחנו מקטלגים את זה, לכמה רמות פגיעה. הרמה הראשונית של הפגיעה היא חשיפה לתוכן פוגעני, תוכן פוגעני, הוא או תוכן פורנוגרפי קשה, תוכן פורנוגרפי קשה, שונה מתוכן פורנוגרפי בזה שבפורנוגרפיה הזאת בעיקר יש מין קבוצתי, או אלים, או אלימות, כשאלומות מאז תחילת המלחמה היא לובשת תצורה של סנאף ממש, זאת אומרת כריתת ראשים, גרירת גופות, כל הדברים האלה, ילדים בגילאים הכי נמוכים נחשפים אליהם, ברשתות, בדגש על טלגרם, אוקי. זה מה שאנחנו קוראים חשיפה פוגענית. החשיפה לתוכן פוגעני, היא בעייתית, גם מבחינת הקדימות שלה בישראל, ישראל היא אחת המדינות, המוקדמות בעולם לתוכן כזה, וגם בגלל ההתמכרות לתוכן, התכנים האלה מייצרים דופמין גבוה, ומהרגע שילד

נחשף אליו הוא ירצה לראות את זה שוב ושוב ושוב, עד כיתה יב' אנחנו יודעים ששליש מהילדים צופים בתוכן הפורנוגרפי למעלה מפעם ביום. המעבר, השלב השני של הפגיעה, ומעבר מחשיפה, לחיקוי ויצירה, תסתכלו על הכתבה הזאת של, של סקר של מכון מופת, אז אתם רואים בכותרת, אתם רואים את גיל החשיפה ותסתכלו מה קורה בשורה השנייה, של הכותרת משנה 50% מהילדים לא רק נחשפים לתוכן הזה, אלא מצלמים את עצמם בעירום, ו- 50% מתוכם מפיצים את התוכן הפוגעני הזה, בתוך הרשתות החברתיות, זאת אומרת רבע מהילדים, רבע מהילדים מפיצים תוכן פוגעני ברשתות החברתיות. הנתון הזה נתמך ע"י מבקר המדינה, לפי מבקר המדינה רבע מכלל הסרטונים האינטימיים שמופצים ברשת, הם של ילדים, שפוגעים בילדים. הגיל הבעייתי, הוא הגיל המסוכן שהוא החשוד ביותר לפגיעה הוא גילאי 12 עד 14. דיברו פה מקודם על מוקד 105. מוקד 105, הוקם פחות או יותר בשנת 2018, מקבל קרוב ל- 12 אלף פניות פליליות בשנה. של פגיעות פליליות, זה מה שאני מדבר עליהם עכשיו, זה הפצה של שיימינג מיני של סרטונים אינטימיים של ילדים, של פדופיליה, כל המקרים הכי חמורים שאתם יכולים לדמיין 12 אלף מקרים בשנה, שלפי מבקר המדינה סובל מתת דיווח של 80%, זאת אומרת צריך להכפיל את זה ב- 4, ואנחנו מגיעים לקרוב ל- 50 אלף מקרים. בעיקר אנחנו מגיעים ל- , לעניין השני של, של תחום המוגנות ברשת. מוגנות ילדים ברשת, הוא מצב חירום לאומי, שום שדה של פגיעה אחר, לא מתקרב, לא לכמות הפגיעות, ולא לאיכות הפגיעות, של מה שקורה ברשת, ומה שמסביר את זה, זה הנתונים שהראיתי לכם בהתחלה. בגלל שילד שוהה מול מסך, יותר מכל דבר אחר שהוא עושה, כל הפגיעות שאתם תראו שאתם מכירים ביום יום, כולל פגיעות מיניות, ברשת הם בעשרות אלפי אחוזים יותר. אני רוצה להראות לכם שנייה איך זה נראה מה שנקרא ממבט ראשון, על פגיעה של ילדים ברשת.

(הקרנת סרטון)

אוהד עזרן יהושע:

זה קמפיין שיצא ביחד עם מועצת תלמידים הארצית, והנהגת ההורים הארצית של דיווחים מכלי ראשון, על ילדים של פגיעה משיימינג מיני, אז אמרנו, דבר ראשון זה חשיפה, אחרי החשיפה שלא תחשבו שהדבר נגמר בחשיפה, חשיפה אינטנסיבית גוררת חיקוי יצירה של סרטונים, והפצה של סרטונים. אחרי הדבר הזה הזכירו פה מקודם את אונליפנס, מה שקורה זה שיש פלטפורמות שמעודדות משתמשים לייצר הכנסה מהתכנים האלה. אוקי, אם לצורך העניין בפייסבוק, באינסטגרם, החשבון הוא חשבון חנימני, (לא ברור) הם חנימניים, באונליפנס אומרים למייצר התוכן למה שתייצר בחינם, בוא תייצר בתשלום. מהרגע ההקמה של אונליפנס, שלושה חודשים לאחר מכן 90% מהחומר באונליפנס, הוא חומר פורנוגרפי לחלוטין, נערות ונערות מתחת לגן ילדים 18, גם בגילאי 14, 15, ו- 16, בישראל מייצרים מה שנקרא זנות דיגיטלית, מייצרים פורנוגרפי עבור תשלום.

(הקרנת סרטון)

אוהד עזרן יהושע:

אז זה מתוך קמפיין קצר על מה שאנחנו מכנים זנות דיגיטלית, תופעה שהולכת וגדלה לצערנו. בעידוד ברשתות החברתיות, אני בכנסת גם אדבר על זה, אתם יכולים לחפש אחר כך, על סרטונים במיליוני צפיות שממש מעודדים בני נוער לפתוח חשבונות כאלה באונליפנס, שזה ייצור פורנוגרפי לחלוטין, של נערים ונערות, צריך להבין את זה,

אריה קינג:

איפה החוק?

אוהד עזרן יהושע:

הדבר, הם אוכפים את זה, למה זה בעיה לקחת כרטיס אשראי ולפתוח?

אריה קינג:

לא, האם אפשר לחסום,

אוהד עזרן יהושע:

הנה אני אגיד לך,

אריה קינג:

את האפליקציה הזאת?

אוהד עזרן יהושע:

טיקטוק, ואינסטגרם בחוקיות של החברה, אסורים לילדים מתחת לגן ילדים 13 אסורים.

דובר לא מזוהה:

גם אינסטגרם,

אוהד עזרן יהושע:

אמרתי, אמרתי, טיקטוק ואינסטגרם, הם אסור, הן אסורות לפי החוק של החברות עצמן, (לא ברור) תגיד לי 13. אוקי,

דובר לא מזוהה:

טוב, אתה מכניס תאריך את הנכס בפנים, אין משהו.

אוהד עזרן יהושע:

למעלה מ- 70% מהילדים בבתי ספר יסודי, לא מדבר איתך בתיכונים, יש להם טיקטוק, האכיפה בהקשר הזה היא מאוד חלשה, ולכן אנחנו מנסים לקדם אימות גיל, שהאימות גיל יהיה הרבה יותר אגרסיבי, אבל כרגע אנחנו מדברים ברמה העירונית, צריך להכיר את זה. הדבר האחרון,

דוברת לא מזוהה:

רגע, יש לי גם שאלה, ואיך משלמים להם? זאת אומרת, אסור להעסיק קטינים, אז זה עובר דרך ההורים, איך? איך?

אוהד עזרן יהושע:

יש להם חשבון, יש להם חשבון בנק וזה עובר.

דוברת לא מזוהה:

חשבון בנק, את יכולה לפתוח חשבון בנק,

דובר לא מזוהה:

מגיל 16, יש להם חשבון.

דוברת לא מזוהה:

מגיל 14 אפילו.

דובר לא מזוהה:

16.

דוברת לא מזוהה:

אבל הילד לא חייב, שההורים יהיו, יידעו,

דוברת לא מזוהה:

לא,

דוברת לא מזוהה:

מאיפה ההכנסות?

דוברת לא מזוהה:

זה יכול להיכנס פשוט,

אוהד עזרן יהושע:

אז אני, שנייה, חברים, אפשר להתעכב, אני מציע גם, יש פה הרבה נושאים אפשר רק להסתכל, אני גם מתראיין על זה הרבה, אפשר להקליד זנות דיגיטלית, אפשר להקליד אונליפנס, אפשר להקליט את השם שלי, אתם תראו את כל הנתונים, ואת כל השאלות בהקשר הזה. דבר אחרון, שהוא קריטי מאוד לנושא הפגיעות, זה נושא הבינה המלאכותית. הבינה המלאכותית מתחלק, כמו שאתם יודעים למחוללי שפה, זה מה שאתם מכירים כצ'אט GPT, קלאוד וכולה, מחוללת תמונות מידג'רני, ליאונרדו, זאת אומרת היכולת לייצר תמונה שלא קיימת ברמה ריאלית לחלוטין, והדבר האחרון הוא מחוללי וידאו, יצירת סרטוני וידאו מאפס. מה שהילדים עושים, לא רק ילדים, אבל מה שנוגע לעניינינו, בנוגע למוגנות ילדים ברשת, זה יצירת פורנוגרפיה ו אלימות, מ – א' עד ת' סרטונים שלמים של פורנו שבעצם הם ממציאים בבינה מלאכותית, ואחר כך מפיצים את זה ברשתות. אוקי, אני ביקשתי מהמארגנים שיהיו פה גם נציגים של קציני מבחן שיעידו, בסדר, הם קציני חקירות, וקציני מבחן שיעידו מה קורה בנפת ירושלים, עלייה במאות אחוזים בנערים שמובילים לחקירה בגלל דברים כאלה, אוקי. תעשו חדשות, תפתחו בגודל, תעשו הפצת סרטונים ב - , בבינה מלאכותית, אתם תראו רק בחודש האחרון, כמה כותרות בשבוע האחרון, גם בחדשות 12, גם בוואלה, על נערים ממש שמובילים לחקירה בנושא הזה, ילדים שמפיצים סרטונים, עלייה במאות אחוזים בשנה האחרונה, בגלל שמחוללי הוידאו נעשים חינמי מי שמכיר סורה, ועוד ועוד, ועוד. ובנוגע לפגיעות, כמובן שמאז המלחמה.

דובר לא מזוהה:

בעצם לוקחים תמונה של מישהו,

אוהד עזרן יהושע:

לוקחים תמונה של ילד מהכיתה עם תמונה של המורה, או של המנהלת, ומייצרים סרט פורנו מ – א' עד ת'. מה שקורה מאז המלחמה בדגש על אלימות, זה הנושא של מה שדיברתי עליו סנאף, גרירת גופות של חיילים, עריפת ראשים, ביתור וכולה, וכולה. הנושא הזה בעצם של מוגנות ילדים ברשת, חוץ מהנושא הפורנוגרפי בעצם גולש גם לנושא של אלימות, וחשיפה לזוועות מלחמה. עכשיו אני, זה בגדול לתת מסגרת קצת על מה, מה זה אומר, הנושא של מוגנות ברשת, מה, מה זה אומר שיהיה מול מסכים, מה זה אומר מרחב מחייה דיגיטלי, ומה עם הסכנות, נתתי אותם בכותרות, כלליות כששוב אני חוזר ואומר, השדה של מוגנות ילדים ברשת, מבחינת היקפי הפגיעה, מבחינת איכות הפגיעה, מספרי הפגיעה, לא דומה לשום דבר אחר. נעבור רגע למה שאני רואה כהמלצות ברמה עירונית, ברמה הבית ספרית, מה שתוכלו לקחת מזה, זה יהיה מבורך. מה שקורה מאז המלחמה יותר ויותר בתי ספר, מקיימים אמנות הורים לדחיית גיל השימוש בבתי הספר היסודי, כל ההורים נדרשים לחתום על זה שמכיתה א' עד כיתה ו', לא רק שאין מכשיר בבית ספר, אלא שגם בבית אין מכשיר אישי לילדים. מי שמובילים בתחום, מי ש - , הערים שמובילות בתחום הזה, זה קודם כל תל – אביב הידעתם, חפשו כתבה מעיתון הארץ מלפני כמה חודשים, גם בירושלים יש לא מעט בתי ספר שזה כבר נכנס בתקנון הבית ספר, זאת אומרת שאמנת ההורים הפכה להיות חלק מתקנון הבית ספר לקבלה. בקשה ראשונה שלי מכם, עידוד של התופעה הזאת. הדבר הזה דורש ליווי, נמצא איתי

פה יוסף ביקשתי גם אם אפשר עוד נציגויות, אבל יש גופים שיודעים לעשות את זה ברמה מקצועית, דבר כזה דורש ליווי, אתה צריך להסביר להורים, אתה צריך להסביר למורים מה זה אומר, נתינת מכשיר לילד, מה הם הסכנות, מה הם היתרונות בדחיית גיל השימוש, אתה עושה כמה מפגשים, ואז אחר כך אתה מחתים את ההורים, ובבתי הספר שכרגע יש דחייה של גיל השימוש, רוב ההורים מרוצים מאוד מהדבר הזה, אוקי, זה מקל מאוד על ההורים,

דובר לא מזוהה:

זה מוגנות?

אוהד עזרן יהושע:

בוודאי, כל ההורים חותמים, זה חלק מתקנון בית הספר. עכשיו,

דובר לא מזוהה:

אפשר לא לקבל ילד לבית הספר אם הוא נחשף,

אוהד עזרן יהושע:

שאלה מעניינת, כרגע לא נתקלים בבעיה כזאת.

דור יצחק לוי:

משרד החינוך, זה לא קיים בחוזר מנכ"ל,

אוהד עזרן יהושע:

אז אני רוצה לומר, דבר ראשון, דחיית גיל השימוש עידוד של הדבר הזה, איך אפשר לעוד דברים, אפשר לעודד בקמפינים, אפשר לתמרץ בתי ספר, אפשר לתת תקציבים נוספים דרך הגפן ושלא דרך הגפן, כדי להביא גופים מקצועיים שיודעים לעשות את זה, תיכף יוסף ידבר, יסביר מה הם עושים. אבל יש גופים כאלה, גם לוקחים אחריות, גם מהפכת הקשב, עושים דברים כאלה, יותר ויותר בתי ספר במרכז בעקבות מה שקורה בתל – אביב, יותר ויותר בתי ספר גם במרכז, הם דרך העיריות אגב עושים את זה, כבר לא עושים את זה ברמה בית ספרית, עושים את זה דרך רשות מקומית דרך העיריות ביותר ויותר בתי ספר. היה לי עוד משהו שרציתי להגיד בעניין הזה.

דובר לא מזוהה:

נקווה שזה יחזור.

אוהד עזרן יהושע:

תחילת גיל השימוש, חוץ מתחילת גיל השימוש, עוד נושא שהוא מאוד חשוב שצריך לעשות במקביל, זה מה שאנחנו קוראים בעולם המוגנות, מי שלא יודע להגיד כן, לא יכול להגיד לא, אם כל הזמן

השדר בבית, והשדר בבית הספר זה שהטכנולוגיה היא שלילית, התוצאה תהיה הפוכה, ולכן צריך לעודד חינוך להורות דיגיטלית, וללמידה ויצירתיות מול מסכים, אוקי, גם כאן יש גופים שעושים את זה צריך לתמרץ אותם, אני אתן קווים כלליים, המוגנות אנחנו מחלקים בין שהייה שהיא מול תוכן פוגעני, חשיפה לתוכן פוגעני לבין שהייה פסיבית מול מסך שזה מה שאתם מכירים כגלילה אינסופית בטיקטוק, ילד בישראל גולל 100 מטר ביום רילסים, באינסטגרם, בפייסבוק, בטיקטוק, או גם בשורטס ביוטיוב, גם את זה צריך לדעת, לאלה שההורים שאין להם רשתות חברתיות, ושמים את הילד כל היום מול, מול היוטיוב, אז צריך לדעת שזה קורה גם שם. אז יש שהייה מול תוכן פוגעני, יש שהייה פסיבית שזה גלילה אינסופית, אחר כך יש גיימינג, בסדר? כל עולם המשחקים שילדים, אצל בנים זה יותר גיימינג, וגם שם יש מדרג בסוגי המשחקים, ובסוף יש את מה שנקרא, מה שאנחנו רואים אותו כדבר הכי מיטב שאפשר לעשות, שזה חינוך ילדים ללמידה ויצירתיות מול מסכים, אפשר לעשות, עם כלי בינה מלאכותית, יש ילדים, יש יוטיוברים, היום שהם מייצרים תוכן עבור ילדים, שבהם הם מלמדים ילדים על חקר אסטרונמיה, על כלי נגינה, על משחקי חשיבה, וכולה, וכולה. אז המעבר הזה היכולת להעביר ילד משהייה שהיא שלילית, לאט לאט לשהייה לומדת, איך הוא חוקר, בעזרת המסכים, שהייה, ולשהייה יוצרת, הדברים האלה צריך להטמיע בבתי ספר לעודד אותם בקמפיינים, וככה אנחנו עושים שני דברים, מצד אחד, אנחנו מנטרלים את הבעייתיות שבשימוש של מחשב אישי מגיל צעיר, תחילת גיל השימוש, ואנחנו מלמדים על ההזדמנויות שהמכשיר נותן, אני אקביל את זה רגע לשני עולמות שקל להקביל את עולם המוגנות, אז את עולם המוגנות קל מאוד להקביל למה שנקרא בטיחות בדרכים, אוקי. כולנו מכירים את הכבישים כל הורה בשלב הראשון כמובן לא נותן לילד לחצות כביש לבד, יש פער טווח זמן מהרגע שילד מכיר את הכביש ועד שהוא מסתובב בחופשיות, בסדר? הטווח הזה חוץ מהדברים הבסיסיים של להבין מה הסכנות, עצם השהייה הזאת בטווח, מייצרת אצל, אצל הילד הבנה שהדבר הזה הוא מורכב, אותו דבר אנחנו רוצים לעשות גם בבתי הספר, אנחנו רוצים לייצר קודם כל את אומרת האלמנט הפסיכולוגי שבזה שאנחנו דוחים את גיל השימוש הילד מבין הדבר הזה, הוא לא משחק, יש בו גם יתרונות וגם חסרונות ואז לאט לאט אנחנו מכניסים כל פעם שלב יותר מתקדם של שהייה מול מסכים,

סהר:

אני יכולה לשאול משהו?

אוהד עזרן יהושע:

כן,

סהר:

אתם עושים את זה, קוראים לי סהר, אני בת 16, אני יושבת ראש מועצת הנוער התלמידים של ירושלים. רציתי לשאול אם אתם עושים את זה דרך בתי ספר, או גם דרך הורים, כי בתי ספר זה הכול טוב ויפה, אבל בסופו של דבר החינוך הוא בא מהבית בעיקרון,

אוהד עזרן יהושע:

שאלה מצוינת, חלק, אוקי, אולי דילגתי על זה וגם יוסף ירחיב. חלק מהמלצה שלנו היא לא לעשות משהו חד – פעמי. היום הגופים שמתעסקים במוגנות, הם עושים ליווי, ליווי זה משהו שלוקח כמה חודשים, בתוך זה יש הכשרה לצוות החינוכי, ויש הכשרה להורים, יש הרבה, הרבה כלים וזה משתנה בין גילאים, מה אומרים לילד בכיתה א', ב', ג', מה אומרים לילדה בכיתה א', ב', ג', אם זה אומר מה זה כרטיסי אשראי, מה זה התנהלות מול זרים, מה זה תוכן פוגעני, מה קורה במקרה של פגיעה, אין מדווחים, כל הדברים האלה הם דורשים הכשרה של הורים והדבר הזה לא קורה בפגישה אחת. הוא קורא גם בהעברת ידע, וגם בהעברת סדנאות, זאת אומרת ממש ממחישים להורים מה עושים בסיטואציות מסוימות, ואחר כך יש קבוצה והגופים מלווים את ההורים בחודשים האחרונים, כדי לראות את הטמעה של התהליכים, אוקי, זה מאוד מאוד חשוב, נושא של ליווי בתוך בתי הספר. אני רק אביע איזה שהיא תקווה, אני מקווה שירושלים, ירושלים כמובן היא העיר הגדולה מבחינת כמות הילדים, וכולה, וכולה. אני עוד דבר שביקשתי, אני לא יודע אם הצליחו אני ביקשתי להביא גם נציגות מהאקדמיה, בגלל שחלק מהפתרונות, הם פיתוחים טכנולוגיים, שאנחנו רוצים להטמיע אותם, וחשוב שהאקדמיה תהיה מגויסת, ירושלים היא בירת האקדמיה של ישראל, גם באוניברסיטה העברית, גם מבחינת הפקולטה לחינוך, וגם הפקולטה למדעי המחשב, צריך לערב אותם בנושא הזה, ביצירת תמריצים ליזמים סביב הנושא הזה, אבל ירושלים יכולה בהקשר הזה להיות אור, לאור לגויים ברמה הארצית, צריך ללוות את זה גם ברמה תקשורתית, לעשות פיילוטס בבתי ספר, אמרתי, לקחת את הנושא הזה של דחיית גיל השימוש, לתמרץ בתי ספר ליידע יותר ויותר הורים, זה מה לא, סור מרע ועשה טוב, זה מה שנקרא הכשרת המורים, וההורים בשהייה מטיבה מול מסכים מה שנקרא הורות דיגיטלית, וגם חינוך דיגיטלי.

יהודה פרוידגר:

אני יכול לשאול שאלה?

אוהד עזרן יהושע:

כן,

יהודה פרוידגר:

אני לא יודע אם אתה הכתובות, אבל אני שואל פה את כל המומחים בשולחן. שנים שנים נלחמים בדבר הזה והיום יש כבר סטודנטים כשהם היו קטנים נחשפו, אפילו אנשים שהקימו משפחות וזה, כשהם היו ילדים, בכל דור יש איזה שהיא התמכרות, במרום שנותיי אני יכול להגיד כשהגיעה הטלוויזיה לארץ, אמרו כולם ישבו כל (לא ברור) בטלוויזיה מהרגע שמפעילים עד לרגע זה, אווה התמכרות לטלוויזיה, ואחרי זה היה הקלטות וידאו, כל ספריה, והביאו קלטות פורנו אווה ווי רואים פורנו ורואים. יש מחקרים, ילדים, או נערים, או בגילאים צעירים שנחשפו לכל הדברים האלה, והיו ברשתות האלה, שהחיים שלהם אחר כך, כשהם גדלים, אומרים להם - יללה, נגמר גיל

השטויות, עכשיו החיים הרציניים, צריך להקים משפחה, צריך לפרנס, צריך לעבוד, צריך לעשות כסף, יש איזה שהיא הוכיחה שזה מפריע להקים משפחות, לחיות חיים נורמאליים בהמשך?

דובר לא מזוהה:

זה הרבה יותר נגיש אבל.

יהודה פרוידיגר:

זה הכול נגיש נכון,

דור יצחק לוי:

אם אתה נוגע בזה גם,

יהודה פרוידיגר:

אנחנו משקיעים מיליונים במלחמה.

דור יצחק לוי:

יהודה, הוא נוגע בזה גם בזה שלו, ורוצה להגיע לשאלה.

אוהד עזרן יהושע:

אני אגע. אני אומר את זה אני רוצה רק לתת השלמה, באמת גופים שעוסקים בשטח קצת להמחיש איך זה, אז נמצא פה יוסף.

דור יצחק לוי:

בוא נעשה קצר, כי אנחנו קצרים.

יוסף בר דוד:

אוקי, טוב שלום לכולם, אז אני יוסף בר דוד, אנחנו מנכ"ל לוקחים אחריות, משנים מציאות ברשת, היום הגוף הגדול בארץ, עוסק בשימוש מיטבי מדברים בעולם המסכים, כמובן יש פה את "לתת פה" המדהימים שהם עושים באמת עבודה מדהימה, גם נוגעים בתחום הרשת. אנחנו בעצם כל שנה נמצאים במאות בתי ספר ועושים הרצאות וסדנאות, והחלטנו שדי נמאס לנו לא לעשות את זה, ואנחנו רוצים את הדבר הבא, לפני זה, איך זה מרגיש לכם רגע, אגב בספונטניות, כשאתה רואה את הילד שלך ככה עם הסמארטפון אחר הצהריים, רגשות, על הבת שלך, הילד שלך, כשאתה רואה אותו ככה עם הטאבלט, איך זה מרגיש?

יהודה פרוידיגר:

במקרה הזה סתם מתבטל ולא עושה כלום.

יוסף בר דוד :

מה אתה מרגיש?

לורה ורטון :

כעס.

יוסף בר דוד :

כעס, מה עוד?

דובר לא מזוהה :

תסכול, שעמום.

יוסף בר דוד :

תסכול הרבה רגשות כאלה מהסוג הזה, וזה שאלה מעניינת למה,

דובר לא מזוהה :

כעס על מי?

יוסף בר דוד :

כעס,

דובר לא מזוהה :

על עצמו שהוא נתן לו את זה?

יוסף בר דוד :

יש שמה הרבה רגשות שליליים, התשובה היא, למה כי אנחנו, אנחנו שיפוטניים מאוד, כי אנחנו מהגרים דיגיטליים כולנו, שאנחנו נולדנו אחרי שנת 2000 לפי המחקר, אנחנו מהגרים דיגיטליים, אנחנו מאוד מתוסכלים לראות את הילדים שלנו. ובסופו של דבר המטרה שלנו זה רגע להציב, לבנות את הגשר, להיות רלוונטיים עם הילדים שלנו, גם המורים וגם ההורים. אני ממש מדלג פה, אני אגיד לכם שעד לא מזמן זה ככה זיהינו שהבעיה, הבעיה זה שהילדים מכורים, הדרך לפתרון שנקשה רק את הכללים, ומה התוצאה, הלוואי נחזור אחורה ונקבור את הסמארטפונים, אבל בסופו של דבר החזון צריך להיות תואם למציאות. והיום המציאות היא כזאתי שיש שני מרחבים, יש למעלה את מרחב ההורים ולמטה את מרחב הילדים, ככה ביקשנו מהבינה מלאכותית, וזה מה שיצרה לנו. צריך להבין רגע, כשילד שלך חוזר מחוג, מה אתה שואל אותו? הבת שלך,

דובר לא מזוהה:

איך היה.

יוסף בר דוד:

איך היה, מה קורה, נכון, כשהילד שלך חוזר מכמה שעות מהפוף, או מהחדר שלו, זה לא קורה לנו. השאלה איך היה ומה קורה שמה, זה מרחב חיים אחר, נכון שגם אנחנו כשהיינו מתבגרים וילדים לא כל דבר במרחב הפיזי ידענו, אבל עדיין היינו שמה במרחב, בקיצור יש פה שתי מרחבים שונים, ולכן אנחנו באמת עדכנו רגע באמת את המודל שלנו, שאנחנו רוצים להעצים את הילדים בצורה מצמיחה ובריאה, הבעיה היא האמיתית היא שאנחנו לא מדברים על עולם המדיה, אנחנו מבוגרים זה לא מרחב לגיטימי, מבחינתנו זה מרחב מאוד פונקציונאלי, אנחנו לא מבינים את האירוע אנחנו מאוד שיפוטיים, וכרגע, כשאני שיפוטי כלפיך, או כלפיך, מה, מה קורה, מה יש בינינו?

יהודה פרוידגר:

חומה.

יוסף בר דוד:

חומה, מאוד פשוטה, זה המהגר הדיגיטלי, אנחנו מהגרים דיגיטליים, הדרך לפתרון זה יצירת אמון והתעניינות בעולם הרשת, אם בעבר שמנו את ה-80% על הגבולות, אנחנו לא נעזוב את הגבולות, אבל באנרגיה שלנו, בעיקר להתעסק בתהליך חינוכי, בתהליך שהוא רציף, התוצאה הרצויה שיהיה בו מרחב שאנחנו נהיה ביחד, ישיש שיתוף, יהיה לכל ילד המבוגר שלו, את האבא שלו, את האימא שלו, ואנחנו בעצם מבינים שלבוא ולעשות הרבה הרצאות מרגשות וסדנאות. אנחנו מגיעים, אנחנו ספקים בגפן כבר כמה שנים, וכולה, מוחאים כפיים, ואיזה הרגשה מדהימה זאת. ממש כמו כנפיים, והכנפיים מנייר, שבסופו של דבר שבוע, שבועיים חודש אחרי זה, זה היה אחלה מופע, אבל מה קרה? מה זו בבית ספר, מה זו במציאות, ולכן אנחנו בעצם הבנו שצריך לעשות מבנה לתהליך, איך אנחנו בונים תהליך, או במדיה, זה צריך להיות תהליך הוליסטי, וכאשר המרכז זה בעצם המבוגרים, זה בעצם הצוות החינוכי וההורים, שרית, נכון?

שירה בן ישראל:

שירה.

יוסף בר דוד:

שירה, סליחה, את בעצם דיברת על ממש כמו, כמו שיעור כלכלה, נכון שצריך להיות חלק מהמערכת, אז גם זה המטרה שלנו, בסוף לתת את הכלים לצוות החינוכי, ועשינו השנה עשרות בתי ספר, זה ממש, ממש תוכנית מהפכנית, קראנו לתוכנית אזרחות דיגיטלית, כי הרשת זה מרחב חיים, כמו שלומדים אזרחות היום לבגרות, צריך ללמוד איך להתנהל בעולם הרשת, ולכן הסיפור המרכזי זה המבוגרים שישארו שם. אם אנחנו נגיע ואני אבוא שתיים, שלוש, ארבע חמש פעמים, נעשה

פליקלקים באוויר, והילדים יהיה להם מגניב, זה נחמד. אבל הדמות שנשארת איתם, זה הדמות של המורה, זה הדמות של ההורה, נתנו כללים, וקורסים ממש עם סרטונים קצרים, וליווי וראינו פשוט תוצאות מדהימות של שיתוף, ממש בצורה חכמה, התוכנית עצמה ממש נותנת היום ב-2025 סטייל אבא חטוב נותן רגע למורה עכשיו תהליך של חודשיים עם סרטונים קצרים, עם ליווי בוואטסאפ, עם ליווי, יש לו מאמן מדיה, קראנו למי שמלווה בעצם זה לא מרצה שמגיע והולך, אלא בעצם מאמן שלמד את התחום לעומק, ויודע איך לבוא לעזור למורה, ולהטמיע את הדבר הזה בכיתה. אנחנו גם כן עובדים על ההנהלה, ועם וועד ההורים, חושבים אסטרטגית, עושים שאלונים, מה המצב שקורה באמת, מה הורים רוצים, ואז אוספים רגע נציגות הורים בצורה מונחה, מקיימים ערבי שיא, ובעצם מייצרים אמנות שמותאמות, בסופו של דבר, ההורים מבינים שזה לא, לא הבית ספר הנחית פה איזה שהוא משהו, אלא קהילת הורים עם הנהגת הורים החליטה את הנורמה הזאת, של דחיית גיל הסמארטפון, דחייה של אפליקציות מסוימות פוגעניות בגילאים לא מותאמים, זה בגדול. יש פה עוד הרבה מאוד דברים, יש שאלות על התוכנית, אזרחות דיגיטלית, אני אשמח, כי יש פה עוד,

דור יצחק לוי:

חכה, חכה עם שאלות, בסדר? תודה. אני אגיד בוא נשנס ככה מותניים אנחנו ככה בעיכוב הלוי? בגלל הפתעות גם, אבל עכשיו ניתן את המקום לרן יהושע, שהוא מנכ"ל "לתת פה". כן.

רן יהושע:

מעולה, השאירו לי את 17:25 שזה על הזמן להתחיל, נעים מאוד, אני רן יהושע, ירושלמי, אני הקמתי את לתת עם שניאור, אנחנו יושבים בקמפוס חרוב לילדים פה בהר הצופים, בית לין, מועצה לשלום הילד וכולה, וכולה, אמרנו ארגונים שעוסקים ברווחה של ילדים. תראה הרבה דברים נאמרו כאן, אני רוצה שנייה לענות לשאלה שלך, גורי, רובם יהיו סבבה, רובם יהיו סבבה לגמרי, רוב הילדים, רוב הנערים, רוב הנערות לא יהיו שחור, אדום, צהוב ומטושטש, עם קומה עליונה מפוקסל, רובם יהיו סבבה. אוקי, אבל יש כאן את המקרה של הקצה, שהחבר'ה שלכם מתמודדים איתם, וזה סופר חשוב, אבל יש כאן מספיק ילדים, שנחשפים לדברים, שהם קצת מערערים אותם, שהם קצת מבלבלים אותם, שנמצאים באיזה מצב שהוא לא, לא כל כך פתור וידוע. בנוער יש הרבה מאוד שנחשפים לדברים שהם שוב, לא, לא עכשיו הפשיטו אותי בבוט בטלגרם, והפיצו את זה לכל השכבה, אלא עשו לי שיימינג, עשו לי איזה משהו חשפו אותי לפורנוגרפיה, האם רוח האדם תצליח לנצח את זה, חד-משמעית כן, אוקי, האם יש 10% מהתלמידים לפי (לא ברור) שיחווה מצוקה סביב הדבר הזה וצריכים רק לדבר עם מישהו, הם קיימים. ואנחנו מנסים לתת כלים, מודלים פשוטים מאוד ישימים מאוד, להורים רגילים. פשוטים של אחד, איך אני יוצר מניעה, ושתיים, איך אני מתמודד עם ילד שחווה און, חווה איזה משהו פוגעני, שוב לא צריך איש מקצוע בשביל לעשות שוב, אנחנו שמעו אותנו פה מספר אנשים גם סימה, גם שירה, במקומות אחרים שזה, זה דברים שכבר אוהד הציג, באמת רוב הפגיעות ברשת, הן בני נוער, ואני גם לוקח את זה אחורה, שאני חושב שהאירוע הזה שכולם דיברו או לא דיברו על חרדה ודיכאון פגיעה בדימוי העצמאי, זה מחקר, זה מחקר של גיונתן היידט שהוא מדבר על זה שהיום אלה שנולדו, אלה שהם בני 50 חרדה בדיכאון

שלהם פחות או יותר מ-2008, 2018 פחות או יותר אותו דבר, אנשים שהם היום בני 18, מ-2008 עד 2018, החרדה ודיכאון שלהם עלו בעיקר בגלל רשתות חברתיות, אנחנו מדברים על אינסטגרם טיקטוק, ודברים אחרים, והסיפור של הסטרס הנפשי, הוא עולה משמעותי, וזה דבר שצריך להכיר, ואנחנו גם מרגישים את זה על עצמנו, על החוסר שקט שלנו, כמבוגרים, במכפלות אצל הנוער. עכשיו הסיפור הזה כמו שכולם פה אמרו, מוגנות ברשת זה לא אירוע של ילדים, זה אירוע של מבוגרים. אירוע של מבוגרים מפוקסים, אירוע של מבוגרים שבונים סביב הילדים שלהם נקרא לזה, מקום שיאפשר להם, שמירה, אני חושב כמו שאתם אמרתם, רוב הסיפור פה, צריך להיות בעבודה עם בתי ספר יסודיים, אוקי, ויש המון המון דברים שאפשר לעשות בבתי ספר יסודיים, כי שמה לומדים את האוריינות הדיגיטלית, שמה לומדים את המושכלות יסוד של איך להתמודד עם הדבר הזה. עכשיו אם אני מדבר על היחידה לנוער שזה, יש, אני מחלק את זה לשניים, יש את ההתנהגויות קצה, שהתנהגויות קצה, אני מדבר על באמת פוגענות ברשת, באמת כמו שאמרנו, אני בשיח עם 105, רוב הסיפור הזה של שליחת תמונות, או פגיעות ברשת, הם בני, בין בני נוער, רוב הסיפור של אונליפנס, אוקי, אפשר לעשות לדבר הזה, עבודה היא חינוכית, ממש מערכים חינוכיים שהם יעשו את זה, של הנוער, אבל אצל, אצל הילדים, שזה הדבר המרכזי, אני חושב שבאמת כמו ש- , הקולגות שלנו אומרות לנו, אנחנו מאוד מעריכים אותם, התערבות שהיא בית ספרית שהיא נראית משהו כזה, קודם כל מדברים עם וועד ההורים, הסיפור שחושבים שמנהל בית ספר יכול להגיד, חבר'ה אצלי אין סמארטפונים, הורים מסתכלים עליו, ואומר - מי אתה? מי אתה? מי אתה שתגיד לי עכשיו, שאין לי סמארטפון? אני והילד שלי, הילד שלי נוסע לבד באוטובוס, אתה לא תגיד לי, וצריך 3, 4, 5 אימהות משוגעות בקטע טוב מלמטה למעלה, של וועד ההורים שיגידו, תקשיבו טוב, יש מלא מה לעשות, אנחנו נותנים מלמטה למעלה, לא רק מלמעלה למטה, יוצרים את הדבר הזה. וועד ההורים מארגן את ה- , נקרא לזה, תשתית הזאתי, ויש הרצאה להורים שהיא חדה, היא מדברת על גבולות פנימיים, גבולות חיצוניים, ומלא מודלים של מה עושים לפני פגיעה, ומה עושים אחרי פגיעה, ואצלנו ב"לתת פה", אנחנו לא מפחידים, למה? כי אני חושב שבן אדם שמפחידים אותו נכנס לסטגנציה, ואז יום למחרת מרוב פחד הוא לא עושה כלום. ואנחנו הפוך, אנחנו אומרים אלה האתגרים, זה מה שצריך לעשות בשלב ראשון, זה מה שלב שני, זה מה שלב שלישי, לנו יש בוט מלווה שעוזר להם לעשות את זה, ומה שאמרתי דבר כזה, הצוות מקבל מערכים, יש אמנה בית ספרית שנראית ככה חבל שלא הבאתי לכם, אני תיכף אני אראה לכם אותה, שמדברת, אנחנו לא מדברים מתוך עולם של כללים, אלא מתוך עולם של ערכים, ונראה, תיכף אולי אני אראה, אנחנו משפחה אחראית, ולכן לא מוסרים מידע אישי ברשת, או לא נענים להצעות בקשת, בלי להתייעץ. אנחנו משפחה אכפתית, ולכן לא פוגעים באנשים אחרים. אנחנו משפחה של קשר ולכן בזמן ארוחה משפתחת בלה בלה, אנחנו אנחנו הורים אקטיביים, ולכן טלפון טיפוש עד, בעזרת השם כיתה ז', פמילי, זמן מסך, אנחנו מסבירים על כל, אנחנו משפחה פעילה ולכן אנחנו משפחה אנושית, השפה שלנו היא מאוד מאוד, אני אביא לך את זה אחר כך, השפה שלנו היא מאוד מאוד פשוטה ונעימה, אנחנו, אני יכול, אני אביא לכולם מגנט עוד שנייה, אני ארד שנייה לאוטו, ואני אחלק לכולם מגנט, השפה שלנו היא מאוד מאוד, הפוך מ- , אלא היי הורים יש אתגר, רובם (לא ברור) סבבה, גורי, רובם יהיו סבבה, אבל יש לכם ההורים מלא מה לעשות, מלא מה לעשות. והדבר השלישי אני מחבר את, לא כתבתי

את זה פה. מחבר פה דרך וועד ההורים את וסילי וסטס, שהם מומחה מחשבים מבית הספר, ואומרים - אוקי, כל מי שרוצה עזרה, ופמילי לינק, הנה תתקשרו אלינו, אוקי, אנחנו נעבור לכם לעשות את זה, למה? ויש סיבה טובה, למה אנחנו פמילי לינק, או סקרין טיים, או דברים אחרים, וגם אם עושים דברים שהם לא הקצה של הקצה של החסימה, זה ממש ממש טוב, אוקי,

סהר:

אפשר לשאול?

רן יהושע:

בטח.

סהר:

אני הייתי עם פמילי – לינק עד לפני כמה חודשים,

רן יהושע:

כן,

סהר:

וגם פגשתי הרבה ילדים שהיו עם פמילי – לינק,

רן יהושע:

אפשר לעטוף את זה,

סהר:

תכלס המון המון נוער,

רן יהושע:

כן,

סהר:

שזה אפשר לאכוף את זה מאוד מאוד בקלות.

רן יהושע:

ברור, ולכן הסיפור, ולכן הסיפור, וזה הסיפור שהוא הכי קשה, הוא סיפור של קשר, זה סיפור התקשרות, והורה שהוא לא מפחד, ולא אומר אימא לשחור, אדום, צהוב, ויכול לדבר עם הילד שלו בצורה הכי פשוטה, אוקי, ויש פה נוכחות הורית, זה כנראה ילד שפחות ייפגע ברשת, וכשאנחנו

מגיעים לקרה קצה, אנחנו יודעים בעומק, שהסיפור היא התקשרותי, הסיפור הוא של קשר, זה הסיפור. הסיפור הוא לא הגבלות, הסיפור הוא של קשר. בית ספר יסודי זה הזמן לבסס, ולהעמיק קשר בצורה שהיא פשוטה, שירה חיובית, עם תמיכה של בית הספר של וועד ההורים מלמעלה, למטה, וכמו שאמרו פה מלומדי, לא מדובר באירוע שיא חד – פעמי, מדובר בשינוי. עכשיו אני באמת אוהב את הרעיון הזה, שאם עיריית ירושלים, אחד יכולים לתמרץ בתי ספר שיש להם אחוז סמארטפון נמוך אצלם, זאת אומרת זה משהו שאפשר גם לתת עליו איזה ציור לבתי הספר, זה דבר ענק, זה דבר ענק, ואני חושב שהסיפור, של הפער הגדול שלו עם בית הספר, בעיקר בתי ספר קטנים, זה סיפור של תקציב. עכשיו תראו, אנחנו עושים פרויקטים עירוניים עם רעננה, הרצליה, תל – אביב לנו פרויקט עם ירושלים, חדרה, בלה בלה בלה, העירייה לא צריכה לשים המון כסף. היא יכולה להגיד, תקשיבו טוב, פרויקט שחשוב לנו, אנחנו שמים לכם וואצ'ר של 2000 שקל, קחו את לוקחים אחריות, יעשו איזה רגולציה של מה אמור לעבור בדבר הזה, ומישהו רוצה להירשם, נרשם ויירשמו לכם 30, 40 בתי ספר, אפילו בגלל 2000 שקלים, זה פרויקט שעירייה יכולה לשים מעט מאוד כסף, שיגרום לבתי ספר, תמריץ וגם התמריץ הזה של צמצום של סמארטפונים.

דוברת לא מזוהה:

אני רוצה להגיד, גם אני רוצה להתייחס. קודם כל שזה מבורך, הבת שלי בבית ספר בירושלים, שעושה תהליך עם אמנת הורים, והרבה שנים בעברי עבדתי במרכז סיוע (לא ברור) שניאור, אני חושבת מה שאמרת על הבסיס של קשר, הוא הבסיס, הוא וצריך להתחיל במעונות, הייתה כאן מישהי אמרה,

דוברת לא מזוהה:

אני מהמעונות?

דוברת לא מזוהה:

אצל, ואני מאוד מאוד מסכימה עם הדברים שאמרת. אני כן שמה כוכבית שלצערי, מהניסיון שלי של הרבה מאוד שנים, ההורים שמגיעים הם ההורים שמגויסים מראש,

דוברת לא מזוהה:

ממש,

דוברת לא מזוהה:

ופחות ההורים,

רן יהושע:

שאלה מעולה, אני רוצה לענות לך על זה,

דוברת לא מזוהה:

גם אחרי שהתפוצצו פרשות של פגיעות, וגם אחרי שנים של עבודה, עכשיו אני מדברת כאימא ירושלמית, ולא כמנהלת ממונה על קידום נוער.

רן יהושע:

כן,

דוברת לא מזוהה:

זאת הבעיה, ובדיוק דיברנו כאן,

רן יהושע:

שאלה מעולה,

דוברת לא מזוהה:

על ההורה שבוחר לקחת טלפון, והמשמעות החברתית הילד שלו,

רן יהושע:

נכון,

דוברת לא מזוהה:

וכולה, וכולה,

רן יהושע:

כי זה אירוע חברתי, סמארטפון זה אירוע חברתי, אם יש מסה של ילדים בכיתה ד' בלי סמארטפון, לא יהיה סמארטפון, אם יש מסה של חברתית בכיתה ו' שאין סמארטפון, אז לא יהיה סמארטפון, אם יש מסה חברתית בכיתה ו' שיהיה סמארטפון, אז כולם סמארטפון, כי האירוע עובר לרשת. עכשיו אני רוצה להגיד לך, מה אנחנו עושים, הסיפור שלנו של סדנאות משותפות להורים וילדים ביום שישי, אנחנו באים להרצאה של שעה ורבע, שהיא גם מאוד חדה, אבל גם מאוד מאפשרת, "היי, אתה מסוגל לעשות דבר כזה, אתה לא תקפא, כי זה נגיש". ודבר אחר, מיד אחרי זה יש מפגש משותף להורה וילד, והורה אומר - רגע, ילדים, ההורים של ילדים אחרים יבואו, דופקים לי יום שישי, ואז מגיע. אני מדבר איתך על 90, ואולי 95% נוכחות של הורים, שזה קורה בהרצאה, ומיד אחרי המפגש המשותף של הורים וילדים, ירושלים אני יכול להגיד לך באמת שכאילו, בתי ספר אקרוס דה – בורד, גם בקטמון, גם בפסגת זאב, גם בגילה מגיעים, 95% מההורים, למה? כי הם לא רוצים שהילדים שלהם יישאר לבד, וככה אנחנו, ככה אנחנו פותרים את הסיפור הזה, שהורים לא באים. כי אם זה יהיה בערב, אף אחד לא יהיה, אם זה יהיה בזום, אף אחד לא יבוא.

יהודה פרוידגר:

יש לכם גם טיפול בשיימינג, כל השיטה הזו,

רן יהושע:

הסיפור של השיימינג,

יהודה פרוידגר:

שיימינג הוא,

רן יהושע:

אז אני רוצה להגיד עם זה, אני רוצה להגיד על זה משפט,

יהודה פרוידגר:

בן אדם שגלש במקומות לא טובים, ויכול להיות שזה, כמו שאמרנו, רובם וזה, השיימינג יכול לגרום
הכי הרבה (לא ברור).

רן יהושע:

אני אגיד לך משהו שנייה על שיימינג, נניח עכשיו פותחים קבוצה שקוראים לה "רן המטומטם",
סבבה, מכניסים את כל הכיתה,

יהודה פרוידגר:

נכון,

רן יהושע:

מכניסים את רן המטומטם, מכניסים אותו, כולם מטנפים עליו וזורקים אותו. עכשיו הוא בא
לאימא שלו ואומר לו - אימא תראי מה עשו לי. אימא שלו באה אליו, ואומרת, באה למנהלת
ואומרת, תראי מה עשו לו, והמנהלת אומרת מי עשה את זה? הילד הזה? הילד הזה? והוא עף
לשלושה ימים. עכשיו ברגע שהוא מגיע הביתה, כולם מתחילים לכתוב לו - יא תותח, יא מלך, רני
השטינקר, תראה מה הוא עשה לך, רן מסתובב ברחוב, יא אפס, יא שטינקר, מה אתה לא יכול
להסתדר לבד, אוקי, מה? אתה לא יכול זה, מה אתה זה. והילד הזה חוזר אחרי שלושה ימים,
שהעיפו אותו הביתה, שזה הדבר אולי הכי חמור שמשרד החינוך יכול לעשות, והוא מגיע,

דוברת לא מזוהה:

מלך.

רן יהושע:

הגעתי. אתה אומר יש פה איזה בעיה עמוקה שצריך להבין אותה, מה האירוע, והאירוע זה מיצוב סטאטוס חברתי, ואם אני, ואפשר לעשות את זה, ואנחנו עשינו את זה המון פעמים, אם אני יכול למצב סטאטוס חברתי, מלמטה למעלה, זאת אומרת, אתן לך דוגמא, אתה שואל, טוב, אני בטח גולש, אבל אני אגיד עוד זה. אם אתה אומר לילדים, שוב צריך ללמוד את זה, אבל אתה אומר לילדים, אל תגידו לי שמות, תנו, תחשבו על בן אדם אחד מהכיתה, שהוא, שהוא מצחיק, אבל בא ברע, זאת אומרת הוא צוחק, אבל מסתלבט עליך, תמיד מתהפך עליך, ואז תחשבו על בן אדם מהכיתה או מהשכבה שמצחיק, אבל בא בטוב, מי זה? אלירן, מה יש בו? הופה, פתאום אומרים הוא תותח והוא זה, ופתאום הילד הפוגעני מחדד אוזניים, כי הסיפור שלו זה סטאטוס חברתי, והמיצוב של הסטאטוס החברתי. ואנחנו יכולים בעבודה מלמטה למעלה, להגיע לכיתה שאתה אומר לה - האם יש סיכוי לשנות את ההתנהגות הפוגענית המגעילה ביניכם, והם יגידו אין שום סיכוי, ואחרי שאתה מלמטה למעלה, דרך עבודה חינוכית, לא מלמעלה למטה, הם יכולים לבחור להתנהג, להתנהגויות פוגעניות של ילדים, וגם הילד הפוגעני, יש סיבה שהוא עושה את זה, וצריך לראות אותו, וצריך לתת לו מענה. אוקי, ואם משנים את ההסתכלות, אז אפשר להתמודד עם הדבר הזה.

דור יצחק לוי:

תודה, רן.

דוברת לא מזוהה:

אני יכולה להגיד חצי משפט?

דור יצחק לוי:

רגע, שאלות בסוף, בסדר?

דוברת לא מזוהה:

לא, לא רציתי שאלה, רציתי להתייחס. את לא, את מנח"י.

דוברת לא מזוהה:

אני מנח"י,

דוברת לא מזוהה:

לא, זה לא מספיק, יושבי הברזים של התקציבים במנח"י, וכל תוכניות החינוכיות במנח"י, היו צריכים לשבת פה ולשמוע את הדברים שעולים פה, כי אני עם כל הידע שלי, בואו, פתחו לי הרבה דברים פה, וגם המספר בגפן, החמוד הזה שהיה רשום, זה לא עוזר אם אין כסף. והדבר השני, אני רוצה להגיד שחודש הבינה המלאכותי החגיגי, במשרד החינוך נפתח עוד שבוע, אבל מה לעשות שהיה לפני יומיים בערך, כולם נחשפו אליו, המורים לא יודעים איך להתעסק איתו, צוותי החינוך, לא יודעים איך להתעסק איתו.

דובר לא מזוהה:

שישאלו את GPT איך לעשות את זה.

דוברת לא מזוהה:

יפה, והיום, היום נחתו על צוותי החינוכיים, והודיעו להם שבחודש, הבינה המלאכותית, אתם כולם חייבים להבין, 4 פעילויות כל התלמידים חייבים להיחשף לזה, כל קס אחד המנהלים, תגידו בדקתם שנייה מה קורה עם, אנחנו בכלל לא מודעים בבינה איך זה עובד. מה קורה שנותן לתלמיד מחשב, ובינה, ויללה צא לדרך,

דוברת לא מזוהה:

התלמיד יכול ללמד את המורה.

דוברת לא מזוהה:

"תקשיבו, זה לא מאיתנו, זה הוראה מלמעלה", כאילו זה איבד כל שליטה.

דור יצחק לוי:

טוב, תודה וועד ההורים.

מיקול ניצא:

כן,

דור יצחק לוי:

מיקול.

מיקול ניצא:

לאור השעה.

דור יצחק לוי:

רן אמר שהוא גולש והוא נשאר, קודם כל אני מתנצל על העיכוב. וגם על הכפילות, בסוף, אתם מתעסקים בדיוק אותו דבר, ו - , אני לא ידעתי שאתה מגיע, לא, חשוב להגיד את שניהם אין ספק, לכן גם נתתי, ולא, לא קטעתי.

רן יהושע:

מעריכים מאוד את העבודה שלהם,

דור יצחק לוי:

מעריכים אין ספק,

רן יהושע:

והיא מדהימה, בהיקפים,

דור יצחק לוי:

לא אמרתי מילה רעה, אמרתי הייתי מתכנן אולי את הזמן אחרת.

רן יהושע:

כן,

דור יצחק לוי:

אבל וועד ההורים, ואמירה של רן, כולם פה בהתנדבות גם ככה, רן, אז אפשר קצת, אפשר לגלוש, אף אחד גם על השעתיים האלה, אף אחד לא קיבל תמורה, אז.

מיקול ניצא:

אנחנו פה וועד הורים זה אני התנדבות.

דור יצחק לוי:

גם חבר מועצה.

מיקול ניצא:

בכובע הזה. אז אני שמחה שבסוף יצא שאנחנו, שאני בסוף, כי ככה זה מאוד חשוב לשמוע. קודם כל אריק, זה היה קצת ככה, התנצלות על האיחור, אבל שהגעתי ואני שמחה שהצלחתי להגיע, כי הנושא, הנושאים באמת הבייבי שלי מבחינת ההובלה עירונית. ואנחנו באמת כאילו שמחה ששמעתי אתכם, כי באמת חשפתם אותנו הרבה בידע, בעיקר ממש בקידום נוער, תזכירי,

שירה בן ישראל:

שירה.

מיקול ניצא:

שירה את מ - ?

שירה בן ישראל:

מנהלת בית ספר,

דור יצחק לוי:

מנהלת בית ספר.

מיקול ניצא:

אוקי, לא, הבנתי שיש פה את הנציגה של גם אגף הנוער, ו - ,

דור יצחק לוי:

נציג.

מיקול ניצא:

נציג, זה שפספסתי, אבל אנחנו בדיוק. בעצם אני אתחיל, אני אגיד כמה מילים, שזה בעצם סיכום, ובקשה. אנחנו בהנהגת הורים עוסקים למי שמכיר, אנחנו זה בעצם מין נציגות של כל וועד ההורים עירוני, אתה דיברת שאתם עובדים, מנסים כאילו בכמה שיותר לכסות, הכול בהתנדבות, כמובן המון נושאים, אם זה צהרונים, אם זה שיפוצים, אם שומעים, אבל גם ממש הנושאים הרחוקים, מעניינים את כולנו, בתחום המוגנות, גם הנושא של בריונות שזה נושא לוועדה אחרת, למרות שיש בסוף מרחק בין השניים, כן? היום התמקדנו באחד מהכלים שבאמת בעצם מעצימים גם את הנושא הזה של הדרה חברתית, בריונות וזה, ראינו גם בהצגות, מה המקום שלנו כאן הנהגה, והורים בכלל. ואני פה צריכה להגיד ש - , כמה שאנחנו תקועים שם גם, וצריכים את עזרתכם, כל הגורמים העירוניים, ולכן זה ממש משמח לשמוע את העשייה, אני שנים הייתי כבר בקשר אתכם קידום נוער שהיה לכם גם את (לא ברור) ההורים, איך קוראים לזה שוב?

דוברת לא מזוהה:

סיירת הורים ברשת, היה לנו.

מיקול ניצא:

זהו, וזה נכון, זה לא צלח, היינו שותפים גם מאז שנות הקורונה שהתחלנו לעשות את הפיילוט, זהו. אז אנחנו פה בהתנדבות אמנם, אבל גם יש לנו חשיפה לשטח, ממש קשר עם כל הוועדים, מכל המגזרים, הורים שמעוניינים בקשר יו"ר, כי מה שחשוב זה כמו שאמרתי ההורים שרוצים לקדם משהו, בוא נעבוד ביחד. יש לנו את הנגישות, ואנחנו מבינים עכשיו אפרופו ביחידת הורות, איזה כנס בקרוב, עם התקציבים, אפרופו, לכן היא צודקת איפה מישהו עם הכסף פה, אין מישהו עם הכסף? לא, כבר אמרו לנו שבוע החינוך יקוצץ לאור הקיצוצים, ואז אנחנו מנסים לתמרן איך להביא גם (לא ברור), וגם משהו עכשיו, אנחנו לא רוצים לוותר לעשות את זה עכשיו במרץ, כנראה ואני ממש כבר רוצה להגיד ש - , נראה איך אנחנו נביא את הנושא הזה בשולחנות עגולים, בחשיפת נושאים שונים עלי, ש - , ואיפה שצריך (לא ברור) תקציבית, יללה נמצא זה כמו שכולה, אולי 2000 שקל, לא יודעת כמה, אנחנו בטוחה שנמצא את הדרך, נכון. ואנחנו צריכים עזרה על הלמעלה, למטה, זה לא תמיד

עובד, ואני מסכימה, הפתרונות של לעשות נקודתי זה עובר ביסודיים, וטוב שאתה, נתת זווית, על החטיבות אפילו כיתות גבוהות, אנחנו רואים את ה - , אותו דבר שאנחנו גם אותם מורים משוכנעים שבאים מדברים ועושים, איך אנחנו מצליחים ליצור תדמית של הנהגה, לא מתנשאת, אני מודה שבא ותמיד בא להגיד מה נכון, דוגמא אישית. אז אנחנו רוצים גם, נשמח לקבל חוץ ממה שאמרתי להיות שותפים, גם בדרכים שאנחנו נחשוף באופן רוחבי, לא רק דרך בתי ספר את ההורים לידע הזה. תקשיבו אפילו אני כל פעם, כל פעם מחדש באים והייתי בכמה וכמה, אני מוטרפת מ - , לא ידעתי חצי מאפליקציה שהצגתם, כאילו שאני מנסה להיות מעודכנת, כן? זה אומר שיש לנו המון עבודה, בסוף אנחנו לא מכירים את החומר הזה.

יהודה פרוידגר:

יש לך שיעורי בית להלילה,

דור יצחק לוי:

נעשה. סיימת?

יהודה פרוידגר:

מה איתכם?

דור יצחק לוי:

אם יש עוד איזה שתי התייחסויות משהו רוצה? מרים רצית משהו? קודם היא ביקשה,

מרים שמחון:

א' רצית להגיד שעבדתי בעבר, אני מרים שמחון, ועבדתי עם שניאור, אצלנו בגיל חטיבת ביניים, לאו דווקא יסודי, וזה היה מצוין.

רן יהושע:

(לא ברור) שניאור.

מרים שמחון:

מה זה?

רן יהושע:

בלתת פה, שניאור של (לא ברור).

מרים שמחון:

אני מתייחסת, אמרת שרוב הנוער הוא בסדר, והם לא מגיעים לקצה. אני רגע רוצה לשים אבל בכוכבית הם גדלים למציאות, שמייצרת עיוות, אני אתן זה מדוגמא בעולמות קצת יותר מבוגרים, בסדר? זה מאוד נחמד ומעניין תוכנית ריאלית וורט וחתונמי, אבל בסוף יש שם עיוות בדרך של היכרות וזוגיות ומשפחה, אז כשבני נוער בגיל מאוד צעיר נחשפים לדברים, יש להם תפיסות מעוותות, על מה זה אומר, בית משפחה, במובן הכי פשוט שיש,

יהודה פרוידגר:

אבל גם מי שלא גודל ככה, מערער על בית ומשפחה, המשפחה,

מרים שמחון:

כן, אבל החשיפה.

יהודה פרוידגר:

המשפחה המסורתית שהייתה מקובלת פעם, היום יש על זה ערעורים מימין ומשמאל, בלי,

מרים שמחון:

לא, אבל אני לא מדברת על הנושא הזה בכלל,

יהודה פרוידגר:

לא, אני אומר, הערעורים על המבנה הזה, הם קיימים, אני לא מאמין שאלה שמעריכים על המבנה, זה אלה שבגיל קטן נחשפו לכל הרשתות.

מרים שמחון:

אבל אם אתה לא מכיר מודל ואתה מראש סתם, מה שתיאר קודם סליחה, אני לא זוכרת את שמך, על החשיפה לפורנוגרפיה, אז אתה לא יודע מה המציאות הבריאה, ואתה בכלל לא פוגש אותה, וגם לתת פה עושים עבודה נהדרת, והרבה דברים של מוגנות, אבל אנחנו קודם כל באים ומספרים על המנע, ולא מביאים בגלל המציאות הברכה, מה זה אומר המפגש הבריא עם העולם התקין.

יהודה פרוידגר:

זה מה שנהוג להגיד, והשאלה אם זה נכון באמת.

מרים שמחון:

אוקי,

דוברת לא מזוהה:

אבל זה הדור הראשון, זה יהיה הדור הראשון שאנחנו יודעים שנולד לתוך הדבר הזה, שהם לא מהגרים דיגיטליים, ככה שגם מבחינת המחקר והידע שלנו אנחנו לא באמת יכולים לדעת מה יהיו ההשלכות, של זה, אם יהיו הרסניות או לא, אבל אני רוצה להגיד לך דבר אחד, שאני כמהגרת דיגיטלית יכולה להגיד, אני הייתי בצופים, יש פה נציגות של תנועות הנוער, והגדוד שלי, היו בו אנשים מטומטמים, עשינו דברים מפגרים, עשינו דברים שאני לא חושבת שנוער שלנו אפילו עושה, אף אחד לא תיעד אותנו, וזה לא חזר לנשוך אותנו, יש כאן השלכות שאנחנו צריכים להתייחס אליהם כבר היום, ולמה זה אומר בהמשך,

דוברת לא מזוהה:

אז רציתי להציע הצעה, דור, שזה נכון שצריך כסף ומנח"י וגפן, וכל הבירוקרטיה, הכול ידוע מוכר, לא בטוח שזה בכזאת קלות ישתנה, אבל אולי לנסות פה כעיריית ירושלים, וזה להרים להנחתה גדולה לעשות תהליך שהוא כלל רוחבי עם בני הנוער, זאת אומרת שגם תנועות הנוער ייכנסו ודווקא בזכות החבורה המופלאה שיושבת פה, כל מי שפוגש את הנוער משעה 7 בבוקר, ועד שהוא הולך לישון, אז אם זה אומר הנהגת הורים, ואם זה אומר תנועות הנוער, ומקומות התנדבות, היה פה מסח"י,

דוברת לא מזוהה:

יחידות נוער.

דוברת לא מזוהה:

כל יחידות הנוער ולעשות איזה שהוא שפה של מה קורה בין בני הנוער, כי זה לא משנה אם הקבוצת וואטסאפ, היא בבית ספר הוקמה או בסניף, או סתם בחבר'ה שפגשתי בשכונה, זה לא רלוונטי, בסוף זה פגיעה וזה משמעותי, וזה הולך עם אנשים, עוד הרבה שנים קדימה. אז אני קצת עוסקת בעולם הקולנוע, אז אני ככה אתן איזה, יצא סרט מצוין שעשה יאיר אגמון על המדרשייה, ויש שם סצנה, לי היא הולכת איתי המון בעיסוק שלי עם בני נוער שהם התקשרו לאחד החבר'ה לבקש ממנו סליחה, ואז הוא אמר להם, למה נזכרת 30 שנה מאוחר מידי, ויש לנו יכולת לשמור על בני הנוער שלנו היום במרחב ולייצר שפה עירונית שהיא משמעותית.

דור יצחק לוי:

תודה. התייחסות אחרונה ואז אני אסכם.

ראובן פודולסקי:

שמי ראובן פודולסקי, אני מנהל בית ספר כמובן חרדי בירושלים. אני שמעתי פה את כל הדיונים, ואני חייב לומר, אני, אני מתמודד עם הדברים האלה. הוריי, ההורים של התלמידי, כולם מחזיקים סמארטפונים, זה סוג של הורים, זה לא חרדים שנולדו חרדים, זה יותר מקורבים וכאלה. יש כל ההורים מחזיקים. לילדים אסור להשתמש, ולהיות עם הסמארטפון, כולל של ההורים שלהם. אני

דורש מההורים, שהסמארטפונים שלהם, יהיו מסוננים, אני לא בודק את זה, יכול להיות שלא יהיה את זה, אבל תלמיד שייתפס או באיזה שהוא צורה שהוא משתמש בסמארטפון של ההורים שלו, אין מקומו בבית הספר, אנחנו לא מתמודדים עם הבעיה הזאת. אני חייב לומר, אני כבר 45 שנה בעבודה הזאת, ואת הסיפורים של הסמארטפונים זה בעיקר (לא ברור), לא מתמודדים, אני לא אומר שבקצה, בהקצה.

יהודה פרוידגר:

לא מתמודדים כי אין את הבעיה, או כי אתם לא מתמודדים,

ראובן פודולסקי:

לא, אין את הבעיה, אין את הבעיה.

דוברת לא מזוהה:

אתה העברת אותו למקום אחר.

ראובן פודולסקי:

למה?

דוברת לא מזוהה:

העברת את הבעיה למקום אחר.

ראובן פודולסקי:

אוקי, אין בעיה, אבל, אני טוען, הזכרתם שבנושא של מנהלים וזה,

יהודה פרוידגר:

הוא אמר שיש המון חרדים,

ראובן פודולסקי:

לא,

דוברת לא מזוהה:

ממש לא,

ראובן פודולסקי:

לא, לא, אני יודע את הסיפור הזה של חרדים נופלים, בטח. אבל משהו אחר, אם אתה נמצא במסגרת הזאת, את זה אין להם כללים, שאתה לא יכול להשתמש בהם. אם אתה לא יכול להשתמש

בהם, אני רוצה לומר לכם שדוו הוריס שמחזיקים את הסמארטפונים האלה, הם אותם הוריס שנותנים את הגיבוי המלא, שאף אחד מהילדים פה בכיתה לא יראו את זה.

דובר לא מזוהה:

השאלה הייתה אם זה טלפון כשר וטלפון להתקשר.

דוברת לא מזוהה:

כן,

דור יצחק לוי:

אצל ההורים, ולא אצלהם.

ראובן פודולסקי:

זה אני מנהל, וזה אני מחזיק.

דוברת לא מזוהה:

זה אתה.

יהודה פרוידיגר:

כל החרדים בעיר,

ראובן פודולסקי:

לא, אבל דוגמא,

שירה בן ישראל:

ראובן, אני מאוד שמחה לשמוע שזה מה שקורה במוסד שלך,

ראובן פודולסקי:

אני מזמין אותך.

שירה בן ישראל:

אבל אני חושבת ש - , אני לא יודעת אם זה בית ספר יסודי,

ראובן פודולסקי:

יסודי.

שירה בן ישראל:

יסודי, אוקי. אני יכולה להגיד שאנחנו פוגשים נערות ונערים מהחברה החרדית בגילאי 12 ו-13, שלעיתים גם להורים אין סמארטפון, החשיפה היא מחברים, היום דרך המייל, ודרך ה- , אולי לא בסמארטפון, אבל דרך ה- GMAIL, יש צ'טים של ה- GMAIL, שעוברים שמה, דברים בדיוק כמו בטלגרם, בדיוק כמו ב- , בדיוק כמו ב- ,

יהודה פרוידגר:

גם פורומים בכיכר השבת.

שירה בן ישראל:

בשאר הרשתות החברתיות, ואני בתור מי ש- , פוגשת את הנוער בקצה, אז אני מתחננת לא לעצום עיניים ולהגיד זה לא קורה. ואני אגיד עוד משהו אחד.

ראובן פודולסקי:

לא, לא, אני לא אומר שלא קורה.

דור יצחק לוי:

אצלו זה לא קורה.

ראובן פודולסקי:

לא, לא, סליחה, אני לא אמרתי שזה לא קורה, אבל זה קורה, כשהבחור כבר לא נמצא, הוא כבר לא איתנו, הוא כבר לא במוסד, זה בדיוק הנקודה, בתוך המוסד הוא לא יכול להיות עם הדבר הזה,

מיקול ניצא:

בסדר, אבל אתה אומר במקרה, שזה,

שירה בן ישראל:

בעצם שנייה, אבל בעצם,

ראובן פודולסקי:

מה? מה?

שירה בן ישראל:

בעצם מה שקורה זה, כשנער או נערה טיפה סוטים מהדרך, אנחנו פולטים אותם החוצה, ואז ההתדרדרות שלהם היא מאוד מאוד מהירה,

ראובן פודולסקי:

אבל הוא לא יכול לבוא להביא את זה לבית ספר. אני דווקא הערכתי,

שירה בן ישראל:

מעולה, אני מבינה מה אתה אומר, רק בתור מישהי שנמצאת,

ראובן פודולסקי:

(לא ברור) את הדבר הזה שלא יהיה,

שירה בן ישראל:

אני בתור מישהי שנמצאת,

ראובן פודולסקי:

למנוע את זה, הנח. זה כבר לא מהכיוון החרדי,

דוברת לא מזוהה:

אבל הוא אמר שזה צריך לבוא מלמטה, ולא מלמעלה.

דוברת לא מזוהה:

ויש לנו מענים, יש לנו 35 עובדים חרדים,

דובר לא מזוהה:

זה לא יעזור.

דוברת לא מזוהה:

יש לנו 35 עובדים חרדים, ויש לנו צורך בעוד 50,

דוברת לא מזוהה:

זה כללי משחק אחרים.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו פוגשים מקרים מאוד מאוד קשים שיום אחד זה היה שחור לבן, וביום השני זה הקצה השני, והתדרדרות היא מאוד מאוד מהירה,

ראובן פודולסקי:

(לא ברור) אני יודע,

דוברת לא מזוהה:

בגלל שפולטים מהמוסד, ובגלל משמעויות המשפחתיות, ואני אגיד במקרה הזה שאני גם גדלתי, ומשפחתי חרדית לעילא ולעלא, לא בעלי תשובה, לא התדרדרתי ברוך השם, ואפשר, אפשר גם לעשות וועדה ולספר את סיפורי האיש, אבל אני אגיד שאנחנו פוגשים את אלה שהמערכת פולטת אותם, ואת ההורים, שמרוסקים מזה, שהמערכת פולטת, אני סיימתי תיכון חרדי, סמינר. ואני אגיד המפגש הוא מאוד מאוד לא פשוט עם, מצד אחד חשיפה נוראית לתכנים, ומצד שני, חוסר כלים שאם מקודם רן דיבר על הצורך בתקשורת, אז ממש חוסר כלים מוחלט של החברה בכלל להבין למען (לא ברור) והנ"ל נחשפו, ולכן אני אומרת,

ראובן פודולסקי:

יש לי אבל שאלה, האם היית רוצה שהילדים, ילדייך יהיו בכיתה, שבכיתה הזאת זה לא נושא לדיבור, ולא מבין ולא (לא ברור), היית רוצה את זה?

דוברת לא מזוהה:

תשובתי מתוך ניסיוני רב השנים,

ראובן פודולסקי:

מה?

דוברת לא מזוהה:

לא, תשובתי שאני הייתי רוצה לנהל שיח ולתת לילדים, אני יש לי בת בת – שום בעיה, שאנחנו בדיוק עכשיו בשיח ע דרדסים, האם הדרדסים זה חינוכי או לא, ואיזה דברים, מה היא נהנית לראות בדרדסים, ואיזה סגנון דיבור היא מקבלת מצפייה בדרדסים, עכשיו זה מה שאני הייתי רוצה שיהיה, שיהיה שיח עם ההורים, שיהיה שיח עם הילדים, ואני אתן דוגמא, יש לה בכיתה ילדה עם סמארטפון שמביאה תכנים שלא אלינו, ואנחנו מנהלים על זה שיח, ואני מוצאת את עצמי מנהלת שיח על שירים שאני, שהבת שלי מעולם לא שמעה, אבל יודעת לדלקם, כל מיני ואנחנו מנהלות על שיח, מה היא חושבת על זה, אם זה מושך אותה, אם זה לא מושך אותה, מה יקרה אם היא תצפה בזה, אם זה יעניין אותה, ואז אני יודעת כשהיא ביוטיוב עבר לה הסרטון שהיא ראתה, היא תבוא ותגיד - אימא קפץ סרטון שלא מתאים לי. זה מה שאני רוצה שיקרה.

מיקול ניצא:

שיהיה שיתוף בדיוק העניין שדובר קודם, את אומרת

דוברת לא מזוהה:

תקשורת.

מיקול ניצא:

של תקשורת מתמשכת גם סביב הנושאים שלא בביתנו, לא בבית ספרנו, אבל עדיין לדבר עליהם, כי אם הילד שאתה גאה בצדק, אני כמנהל, אני חושבת שכל הכבוד מה שאתה עושה.

ראובן פודולסקי:

תודה.

דור יצחק לוי:

מיקול ניצא:

כל הכבוד על מה שאתה עושה בבית ספר שלך, ושאתה מצליח, אבל סך הכול הצגת לנו משהו, אוקי, מה קורה אצלי, אם מישהו שהוא לא מתיישר הוא החוצה, אז בחוצה זה הבעיה.

ראובן פודולסקי:

לא, אני מתכוון לא בחוץ, אני מתכוון באמת מה שהוא דיבר, זה מאוד מאוד מצא חן בעיני, כן, לעשות אמנה שלא ייתנו לתלמידים,

דוברת לא מזוהה:

אבל האמנה היא התנדבות, למשל יש הורים שלא עומדים באמנה.

ראובן פודולסקי:

זה בדיוק שאלתי אותה אם זה,

אורי:

רק אני אגיד מהר שנייה לפני ש - , לפני שנסיים פה, אני אורי, אני מנחה מועצת הנוער העירונית, אני קרוב לגילאים שאתם מדברים עליהם, אני בן 26, צריך להבין, אנחנו מדברים על ייצור שקיים היום, שלא היה קיים פעם, ילד היום, ונער היום, ואותו דבר ילדה ונערה, זה משהו שאנחנו לא היינו, אני כולל את עצמי כאילו ובטוח גם רוב היושבים פה בשולחן, אולי חוץ מסהר. צריך להבין שאנחנו מתמודדים פה, באמת דבר שהוא אחר לגמרי, זה לשנות מהבסיס ולבדוק מהבסיס על ההנחה שיש לנו על חינוך, ועל נוער ועל ילדים, זה א'. כל ניסיון לדחות את זה להחזיר את העבר, להגיד זה עיוות, הוא נידון לכישלון, כי צריך להבין שהעולם השתנה, ואנחנו מתעסקים עם משהו אחר לגמרי, אפשר להשוות את זה אולי רק למהפכה התעשייתית, לקחו ילד מהכפר ושמו אותו במפעל, לפני 150 שנה. אז זה מה שקורה היום, אני חושב שבגלל שהיחידים כרגע שמבינים מה באמת קורה, ובני נוער, אז חייבים להכניס אותם בשולחן,

דובר לא מזוהה:

חד-משמעי,

דובר לא מזוהה:

מעולה.

אורי:

חייבים להכניס אותם לשיח, ואני מזמין את כל ה - , תוכניות פה, להכניס אותם גם ממש בצורה אקטיבית להובלה של התוכניות, אני מניח ששרה פה מסכימה איתי.

דור יצחק לוי:

זה אני מרים לך, ובזה אני מסכם, רשמתי פה הרבה נקודות תוך כדי הוועדה, אמרתי אני אסכם, אני אגיד מה אנחנו לוקחים לשיעורי בית, יש לי פה כל כך הרבה נקודות שלא, שאם אני אפתח אותם, של דברים שרוצה לקחת וללמוד לשיעורי בית, שאם אני, שאם אני אפתח אותם, אנחנו נעשה את אותו זמן שעשינו את כל הוועדה. אז אני, אני אגיד, אני אגיד בשורה מה יוצא מכאן. אז אוהד, אוהד זרק, אוהד זרק באיזה שורה שהרחוב, שהרשת היא רחוב לכל דבר ועניין, ויהודה הוסיף, יהודה הוסיף שהרשת ש - , שהרחוב הזה הוא רחוב חשוד. אני מוסיף את הרחוב החשוד הזה, לדעתי אנחנו יכולים להאיר, וזה בסוף התפקיד שלנו, כאילו שאנחנו באים כ - , אנחנו באים כממסד, לנסות להיכנס למקומות שלא היינו בהם עד היום ולהאיר אותם באור טוב, זאת אומרת זה ברור שגם יש כלים טובים, בכל העולם הזה של ה - , של הרשת, שגם בזה אוהד נגע, שאפשר לנתב לשם. אני מרים עוד יותר להנחתה, למה שאמרת עכשיו, ואני מבקש, אני מבקש ממועצת הנוער, אני זה מה שרציתי לעשות לבד, אבל בגלל ההערה שלך, אני מבקש ממועצת הנוער, בוא נכין תוכנית של שבוע חשיפה לנוער, חודש חשיפה לנוער, של מודעות, לסכנות שיש ברשת, לבעיות שיש ברשת, שנציג שמה גם תוכנית איך אנחנו מלווים מורים בתוך המערך הזה של נוער, אנחנו רוצים ללכת עם התוכנית הזאתי, ואני אומר בואו ננקוב גם במספר, זאת אומרת של 100, 200 אלף שקל תוכנית, שנלך איתה, נציג אותה לראש העיר, וננסה לגייס את הכסף הזה, מה שאני מבקש מימכם, אפשר לעשות את זה ביחד עם הארגונים שהיו פה גם אם "לתת פה", גם עם הפורום, גם אם לוקחים אחריות, וכמובן אני אשמח ללוות את זה גם באופן אישי, כדי שנוכל בעצם לתת מענה שהוא יותר רחב, אני לא אחזור על כל הנקודות באמת שסיכמתי אבל, כדי שבאמת נוכל לתת מענה, ולצאת מפה עם משהו, אני רוצה שביחד עם הנוער נעשה את זה, כי תכננתי לסכם, ואז הרמת לי להנחתה, תכננתי לסכם שניקח את זה ונעשה תוכנית בעצמנו, אבל אני אומר בסוף, אם הנוער יהיה מחובר לזה, אם אתם תיקחו את זה ותובילו, אני אשמח אפילו שתיקחו ותובילו את זה ביחד איתי.

יהודה פרוידגר:

גם נוער וגם מנח"י,

דור יצחק לוי:

ונעשה את זה ביחד.

דוברת לא מזוהה:

אני אשמח לעזור לכם.

דור יצחק לוי:

גם ההורים כמובן ההורים. ישיבה סגורה.

מיקול ניצא:

שיהיה לפרוטוקול.

סיום הדיון